

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 19. marraskuuta 2008 (15.01)
(OR. en)**

15929/08

**Toimielinten välinen asia:
2008/0223 (COD)**

**ENER 398
ENV 850
CODEC 1592**

EHDOTUS

Lähettiläjä:	Euroopan komissio
Päivä:	17. marraskuuta 2008
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rakennusten energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu)

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena komission ehdotus, joka on saapunut pääsihteeri, korkea edustaja Javier Solanalle johtaja Jordi Ayet Puigarnaun lähettämällä kirjeellä.

Liite: KOM(2008) 780 lopullinen

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 13.11.2008
KOM(2008) 780 lopullinen

2008/0223 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

rakennusten energiatehokkuudesta

(uudelleenlaadittu)

(komission esittämä)

{SEC(2008) 2864}
{SEC(2008) 2865}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Tavoite

Rakennusten energiatehokkuudesta 16. joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/91/EY¹, jäljempänä 'energiatehokkuusdirektiivi', uudelleen laadinnan tarkoituksena on selkeyttää ja yksinkertaistaa tiettyjä säännöksiä, laajentaa direktiivin soveltamisalaa, lujittaa eräitä sen säännöksiä niiden vaikuttavuuden parantamiseksi ja vahvistaa julkisen sektorin edelläkävijän asema tällä alalla. Näin voidaan helpottaa energiatehokkuusdirektiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanoa sekä hyödyntää huomattava osa rakennussektorilla vielä jäljellä olevista mahdollisuuksista saavuttaa kustannustehokkaita energiansäästöjä. Nykyisen direktiivin tavoitteet ja periaatteet kuitenkin säilytetään, ja jäsenvaltioiden tehtäväksi jää edelleen määritellä konkreettiset vaatimukset ja direktiivin täytäntöönpanotavat.

1.2. EU:n poliittiset tavoitteet ja rakennussektori

Komissio ehdotti tammikuussa 2007 kattavaa ilmasto- ja energiapakettia², johon sisältyivät vuodelle 2020 asetetut tavoitteet energiankulutuksen ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 20 prosentilla ja uusiutuvien energialähteiden osuuden kasvattamisesta 20 prosenttiin. Keväällä 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti nämä tavoitteet. Tavoitteiden hyväksymisen taustalla ovat kasvava tieteellinen näyttö ilmastonmuutoksesta, korkeat energianhinnat sekä kasvava riippuvuus tuontienergiasta ja sen mahdolliset geopoliittiset seuraukset. Energiankulutuksen pienentämisellä voi selvästi olla suuri vaikutus näiden tavoitteiden saavuttamiseen. Rakennussektori tarjoaa monia kustannustehokkaita toimintamahdollisuuksia, jotka samalla edesauttavat EU:n kansalaisten hyvinvointia.

Rakennussektori – eli asuin- ja liikerakennukset – on EU:n suurin energiankäyttäjä ja hiilidioksidipäästöjen lähde ja aiheuttaa noin 40 prosenttia EU:n energian loppukulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen kokonaismäärästä. Alalla on huomattavia käyttämättömiä mahdollisuuksia kustannustehokkaisiin energiansäästöihin, jotka toteutuessaan merkitsisivät sitä, että EU:n loppuenergian kulutus olisi vuonna 2020 11 prosenttia nykyistä pienempi. Tästä seuraisi useita johdannaishyötyjä, kuten energiatarpeen aleneminen, tuontiriippuvuuden heikkeneminen, pienemmät ilmastovaikutukset, alhaisemmat energiakustannukset sekä uudet työpaikat ja paikallisen kehityksen edistäminen.

Rakennuksissa on otettava huomioon kaikkien Euroopan kansalaisten tarpeet ja mieltymykset heidän omassa ympäristössään, ja siksi niitä usein pidetäänkin keskeisesti paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten toimivaltaan kuuluvana alana. Samaan aikaan rakennusalan tuotteet, laitteet ja palvelut ovat tärkeä osa EU:n sisämarkkinoita, ja nykyisin monet työntekijät ja yritykset toimivat useissa maissa. Rakennussektori on myös keskeisessä asemassa siinä, että energia- ja ilmastotavoitteet voidaan saavuttaa kaikissa maissa mahdollisimman pienin kustannuksin yksityisille kansalaisille ja yhteiskunnalle. Yhteisistä toimista saadaan merkittävä lisäarvo. Tämä puoltaa toimintaa EU:n tasolla.

¹ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65.

² KOM(2007) 1.

2. NYKYISET YHTEISÖN SÄÄNNÖKSET

2.1. Rakennusten energiatehokkuutta koskeva direktiivi

Rakennusten energiatehokkuutta koskeva direktiivi on tärkein yhteisön oikeudellinen väline, jossa säädetään kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta energian tehokkaaseen käyttöön rakennussektorilla. Energiatehokkuusdirektiivin päätavoitteena on edistää rakennusten kokonaisenergiatehokkuuden parantamista kustannustehokkaalla tavalla. Sen säännökset kattavat tilojen ja veden lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon ja valaistukseen liittyvät energiatarpeet uusissa ja olemassa olevissa asuinrakennuksissa ja muissa rakennuksissa. Useimpia voimassa olevia säännöksiä sovelletaan kaikkiin rakennuksiin niiden kokoon ja käyttötarkoitukseen katsomatta. Eräitä säännöksiä sovelletaan ainoastaan tiettyihin rakennustyyppeihin. Direktiivissä on yhdistetty yhteen säädöstekstiin erilaisia välineitä, jotka ovat sääntelyllisiä (kuten jäsenvaltioiden velvollisuus vahvistaa energiatehokkuusvaatimukset uusille rakennuksille ja suurikokoisille olemassa oleville rakennuksille, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia) ja tietopohjaisia (kuten energiatehokkuustodistukset ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastamista koskevat vaatimukset).

Energiatehokkuusdirektiivissä ei määritellä EU:n laajuisia vähimmäistasoja, vaan siinä edellytetään, että jäsenvaltiot vahvistavat konkreettiset vaatimukset ja tarvittavat mekanismit. Direktiivissä otetaan siis täysin huomioon kansalliset ja alueelliset reunaehdot, kuten ilmasto-olosuhteet ja erilaiset rakentamisperinteet. Jäsenvaltiot voivat olla kunnianhimoisempia ja soveltaa direktiivissä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia tiukempia vaatimuksia. Energiatehokkuusdirektiivin täytäntöönpano on viivästynyt, mutta tällä hetkellä 22 jäsenvaltiota on ilmoittanut saattaneensa direktiivin täydellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään (komissio arvioi ilmoituksia parhaillaan). Yksi energiatehokkuusdirektiivin suurimmista vaikutuksista on tähän mennessä ollut se, että se on nostanut rakennusten energiatehokkuuden poliittiselle asialistalle ja tuonut sen kansalaisten tietoisuuteen. Asiaan on myös alettu kiinnittää enemmän huomiota rakennusmääräyksissä.

2.2. Muut lainsäädäntövälineet

Energiatehokkuusdirektiivin lisäksi rakennuksiin liittyviä energianäkökohtia käsitellään myös useissa muissa direktiiveissä. Näitä ovat energiaa käyttävien tuotteiden ekologista suunnittelua koskeva direktiivi (2005/32/EY)³, sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämistä koskeva direktiivi (2004/8/EY)⁴, energian loppukäytön tehokkuutta ja energiapalveluja koskeva direktiivi (2006/32/EY)⁵ sekä ehdotettu direktiivi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä⁶. Rakennusten energiatehokkuuden kannalta merkityksellisiä säännöksiä on myös rakennusalan tuotteita koskevassa direktiivissä (89/106/ETY)⁷, ja asiaa käsitellään myös kestävää kulutusta ja tuotantoa sekä kestävää teollisuuspolitiikkaa koskevassa toimintasuunnitelmassa⁸.

Vaikka näitä direktiivejä ei nimenomaisesti mainita tässä ehdotuksessa, koska se ei ole oikeudellinen käytäntö, ne ovat kuitenkin erottamaton osa niiden keinojen valikoimaa, joilla

³ EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁴ EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.

⁵ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.

⁶ KOM(2008) 30.

⁷ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12.

⁸ KOM(2008) 397/3.

edistetään EU:n rakennuskannan kestävästä rakentamisesta ja käytöstä, ja jäsenvaltioiden on otettava ne täysimääräisesti huomioon alan politiikkaa kehittäessään.

2.3. Lisätoimien tarve

Jo toteutetuista toiminnoista huolimatta alalla on vielä suuria käyttämättömiä mahdollisuuksia kustannustehokkaiden energiasäästöjen saavuttamiseen. Tämä merkitsee, että huomattavia taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöhyötyjä jää saavuttamatta kansallisella ja EU:n tasolla. Tämä johtuu alan monimutkaisuudesta ja markkinoiden puutteellisesta toiminnasta, mutta myös nykyisen energiatehokkuusdirektiivin eräiden säännösten rajoittavasta sanamuodosta ja soveltamisalasta ja direktiivin heikosta täytäntöönpanosta eräissä jäsenvaltioissa.

3. SIDOSRYHMIEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

3.1. Kuulemiset, tiedonkeruu ja asiantuntijatiedon käyttö

Energiatehokkuusdirektiivin uudelleenlaatimista koskevan ehdotuksen pohjana on käytetty laajasti jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kannanottoja, joita on saatu eri yhteyksissä, myös julkisessa internet-kuulemisessa. Erilaisten ehdotettujen vaihtoehtojen vaikutuksista tehtiin kattava analyysi, jossa otettiin huomioon niiden taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristövaikutukset sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet.

3.2. Vaikutusten arviointi

Vaikutusten arviointi osoitti selvästi, että energiatehokkuusdirektiivin tarkistaminen on sopivin keino EU:n poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Nykyinen direktiivi toimii lähtökohtana ja muodostaa uuden direktiivin ”selkärangan”. On kuitenkin syytä korostaa, että ehdotettu ratkaisu on yhdistelmä erilaisia poliittisia välineitä. Sääntelyn lisäksi tarvitaan siis myös muita toimenpiteitä, jotka eivät yksinään olisi riittäviä, mutta jotka ovat välttämättömiä direktiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi. Tiedotukseen, asiantuntijoiden koulutukseen ja vapaaehtoisista toiminnoista sopimiseen liittyviä toimia olisikin jatkettava ja kehitettävä edelleen. Lisäksi tarvitaan toimia taloudellisten ja verokannustimien asettamiseksi oikealle tasolle siten, että ne kannustavat toimivarojen tehokkaaseen käyttöön.

Vaikutusten arvioinnissa tultiin siihen tulokseen, että useisiin energiatehokkuusdirektiivin näkökohtiin olisi puututtava kahdella tavalla. Ensinnäkin monitulkintaisia sanamuotoja on selvennettävä, ja lisäksi ehdotettiin direktiivin uudelleenlaatimista (sen muuttamisen sijaan). Toiseksi on lujitettava nykyisen direktiivin pääpilareita (energiatehokkuusvaatimukset uusille rakennuksilla ja olemassa oleville rakennuksille, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia; energiatehokkuustodistukset; lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastukset). Kunkin pilarin osalta analysoituihin vaihtoehtoihin sisältyy yhdistelmä erilaisia poliittisia välineitä sekä myös muita kuin sääntelytoimenpiteitä. Niiden avulla nykyisen energiatehokkuusdirektiivin mahdollisuudet voitaisiin hyödyntää täysimääräisesti ja sen vaikutuksia voitaisiin laajentaa.

Niistä määrällisesti arvioitavissa olevista vaihtoehtoista, jotka katsottiin hyödyllisimmiksi ja joiden sisällyttämistä tähän uudelleenlaadintaehdotukseen harkittiin, saatava vähimmäisvaikutus on merkittävä:

- 60–80 Mtoe:n vuotuinen energiansäästö vuoteen 2020 mennessä, eli 5–6 prosentin vähennys EU:n loppuenergian käytössä vuonna 2020;

- 160–210 Mt:n vuotuinen vähennys hiilidioksidipäästöissä vuoteen 2020 mennessä, eli 4-5 prosentin vähennys EU:n kokonaishiilidioksidipäästöissä vuonna 2020;
- 280 000 (tai jopa 450 000) uutta työpaikkaa vuoteen 2020 mennessä pääasiassa rakennusalaalla ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien sertifioinnissa ja tarkastuksissa. Uusia työpaikkoja synnyttäisi myös sellaisten tuotteiden, osien ja materiaalien tarve, joita käytetään energiaominaisuuksiltaan paremmissa rakennuksissa tai asennetaan tällaisiin rakennuksiin (näiden työpaikkojen määrää ei ole arvioitu vaikutusten arvioinnissa).

Investointivaatimukset ja hallintokustannukset ovat suhteellisen alhaiset hyötyihin ja tuloksiin verrattuna. Esimerkiksi nykyisen direktiivin 6 artiklassa säädetyn 1000 m²:n kynnysarvon poistaminen aiheuttaisi vuosittain 8 miljardin euron ylimääräiset pääomainvestoinnit, mutta synnyttäisi vuoteen 2020 mennessä 25 miljardin euron vuotuiset säästöt energiakustannuksissa, jolloin myös hiilidioksidipäästöjen vähentämiskustannukset olisivat selvästi negatiiviset. Nämä laskelmat perustuvat maltillisiin arvioihin öljyn hinnasta.

Investointitarpeet eivät jakaudu tasaisesti EU:n kansalaisten kesken, eli kustannuksia aiheutuu enemmän niille, jotka tekevät laajamittaisia korjauksia rakennuksiinsa tai harjoittavat kiinteistökauppaa. Energian hintojen pysyessä korkealla näillä alkuinvestoinneilla saadaan kuitenkin myönteisiä tuloksia, ja ne pienentävät energialaskua. Tällä on myönteisiä suoria ja epäsuoria vaikutuksia koko talouteen.

Yhteiskunnalle aiheutuvat kokonaishyödyt energiankulutuksen vähenemisenä ja siten hiilidioksidipäästöjen ja energian tuontiriippuvuuden vähenemisenä, uusina työpaikkoina, myönteisinä terveysvaikutuksina ja työvoiman parantuneena tuottavuutena ovat huomattavasti suuremmat kuin analysoitujen toimenpiteiden kustannukset. Energian säästämiseen tehtävät investoinnit, jotka maksavat itsensä takaisin tehostamalla primäärienergian käyttöä, lisäävät myös hyvinvointia.

Eräät vaatimukset voivat kuitenkin muodostaa taakan joillekin pienituloisille talouksille. Rakennusten laadun parantaminen on tärkeä keino löytää pitkän aikavälin ratkaisuja korkeiden energialaskujen aiheuttamiin ongelmiin ja elämänlaadun parantamiseen, ja jäsenvaltioiden olisi sovellettava muita käytössään olevia toimenpiteitä tuen antamiseksi sitä tarvitseville. Tarkistetussa direktiivissä tuetaan kohdennettuja rahoitusvälineitä. Siinä luodaan esimerkiksi perusta energiatehokkuustodistuksessa suositeltujen energiatehokkuuden parannusten yhdistämiselle taloudellisiin kannustimiin.

Julkaistussa täydellisessä vaikutusten arvioinnissa ja sen liitteissä annetaan yksityiskohtaisia tietoja erilaisista analysoiduista vaihtoehdoista ja niiden vaikutuksista sekä arvioinnissa käytetyistä menettelytavoista.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Vastauksissa, joita jäsenvaltioiden viranomaiset antoivat komission laatimaan kyselyyn direktiivin tarkistamisesta, direktiivistä aiheutuvien talousarviovaikutusten arvioitiin olevan kohtuulliset. Myös hallinnolliset vaikutukset ovat vähäiset. Primäärienergian tuottamattoman kulutuksen vähentäminen rakennussektorilla johtaa näitä rakennuksia hoitavien ja käyttävien kotitalouksien, yritysten ja viranomaisten menojen pienenemiseen. Rahalliset ja taloudelliset hyödyt ovat suuremmat kuin energiansäästöinvestointien toteuttamisesta aiheutuvat lisäkustannukset. Hallintokustannuksia ja tarvittavia investointeja käsitellään

yksityiskohtaisesti vaikutusten arvioinnissa. Yhteisön talousarvioon ei ennakoida aiheutuvan merkittäviä kustannuksia.

Tarkistetut vaatimukset lisääisivät komission työtaakkaa ja vaatisivat lisähenkilöstöä (noin kolme kokopäiväistä virkamiestä).

5. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

5.1. Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotuksessa säilytetään nykyisen energiatehokkuusdirektiivin tavoitteet ja pääperiaatteet, ja myös jäsenvaltioiden asema konkreettisten vaatimusten vahvistajina on sama kuin nykyisessä direktiivissä. Hallinnollinen rasite pidetään mahdollisimman vähäisenä, mutta menettelyjä on mukautettu suurimman mahdollisen vaikutuksen saavuttamiseksi. On olennaisen tärkeää, että nykyinen energiatehokkuusdirektiivi pannaan asianmukaisesti ja ajoissa täytäntöön. Tämä ehdotus ei saisi olla tekosyy nykyisen direktiivin täytäntöönpanon viivästyttämiselle. Ehdotuksessa selkeytetään ja vahvistetaan nykyisen direktiivin säännöksiä ja laajennetaan niiden soveltamisalaa seuraavasti:

- selkeytetään eräiden säännösten sanamuotoa;
- laajennetaan soveltamisalaa säännöksessä, jonka mukaan jäsenvaltioiden on vahvistettava energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset, kun rakennukseen tehdään laajamittaisia korjauksia;
- lujitetaan säännöksiä, jotka koskevat energiatehokkuustodistuksia, lämmitys- ja ilmastointijärjestelmiä tarkastuksia, energiatehokkuusvaatimuksia, tiedottamista ja riippumattomia asiantuntijoita;
- annetaan jäsenvaltioiden ja asianomaisten tahojen käyttöön vertaileva laskentaväline, jonka avulla kansallisesti tai alueellisesti määritettyjä energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia voidaan verrata kustannusoptimaalisiin tasoihin;
- kannustetaan jäsenvaltioita luomaan puitteet sellaisten rakennusten yleistymiselle, joiden energiankulutus ja hiilidioksidipäästöt ovat alhaiset tai olemattomat;
- kannustetaan julkista sektoria osallistumaan aktiivisemmin ja toimimaan edelläkävijänä.

5.2. Oikeusperusta

Rakennusten energiatehokkuudella on tärkeä asema yhteisön ympäristöpolitiikassa. Siksi nykyinen energiatehokkuusdirektiivi perustuu EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohtaan. Tämä oikeusperusta pysyy muuttumattomana.

5.3. EU:n oikeus toteuttaa toimia, toissijaisuus ja suhteellisuus

EU:n tasolla hyväksytyt energiatehokkuuteen liittyvät välineet heijastavat energian kasvavaa merkitystä poliittisena ja taloudellisena haasteena ja sen tiivistä yhteyttä muihin politiikan aloihin, kuten energian toimitusvarmuuteen, ilmastomuutokseen, kestäväan kehitykseen, ympäristöön, sisämarkkinoihin ja talouskehitykseen.

Rakennussektori tuottaa noin puolet päästökauppajärjestelmän ulkopuolisista hiilidioksidipäästöistä ja sillä on huomattavat mahdollisuudet hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen negatiivisin tai alhaisin kustannuksin. Rakennussektorin erityispiirteet rajoittavat energiatehokkuusparannusten saavuttamista. Rakennuksiin liittyvät tuotteet, laitteet ja palvelut ovat tärkeä osa EU:n sisämarkkinoita. Ilman takeita siitä, että EU:n laajuiset markkinaolosuhteet on vahvistettu pitävästi ja pitkäaikaisesti, yritykset eivät todennäköisesti vastaa nopeasti energiatehokkuuteen liittyvien palvelujen kasvavaan kysyntään. Lisäksi kun työntekijöiden liikkuvuus kasvaa ja yhä useammilla yrityksillä on toimintaa eri puolilla EU:ta, toimenpiteet, joilla luodaan vertailukelpoisemmat kansalliset sääntelyolosuhteet, vähentäisivät yritysten hallinnollista taakkaa ja lisääisivät niiden mahdollisuuksia parantaa tuottavuutta.

Energiatehokkuustavoitteita ei ole tähän mennessä voitu riittävällä tavalla saavuttaa ainoastaan jäsenvaltioiden toimin, ja tarvitaan yhteisön tason toimia helpottamaan ja tukemaan toimien toteuttamista kansallisella tasolla. Nykyisen energiatehokkuusdirektiivin tärkeimpiä osatekijöitä on jo käsitelty toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden kannalta, ja käytäntö on osoittanut, että lähestymistapa on sopiva. Ehdotetussa tekstissä on noudatettu molempia periaatteita. Pääpaino on sellaisen yhteisen lähestymistavan vahvistamisessa, joka luo perustan johdonmukaisille ja toisiaan tukeville energiatehokkuutta parantaville mekanismeille samalla kun jäsenvaltiolla säilyy vastuu yksittäisten vaatimusten vahvistamisesta ja niiden täytäntöönpanosta.

5.4. Sääntelytavan valinta

Rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin uudelleenlaadinta on osa parempaa sääntelyä koskevaa komission strategiaa ja erityisesti lainsäädännön yksinkertaistamista ja parantamista koskevaa toimintasuunnitelmaa⁹. Uudelleenlaadintaa ehdotetaan sen vuoksi, että se parantaa direktiivin luottavuutta ja helpottaa sen ymmärtämistä.

6. EHDOTUKSEN SISÄLTÖ

Tekstiin tehdään runsaasti muutoksia, joista osa on mukautuksia, selvennyksiä ja pieniä korjauksia, kun taas toisissa tekstiin lisätään uusia säännöksiä. Viimeksi mainittuja kuvataan seuraavassa.

Johdanto-osa

Eräitä johdanto-osan kappaleita on saatettu ajan tasalle tai mukautettu.

1 artikla – Kohde

Artiklaan on lisätty viittaus uusiin vaatimuksiin, jotka koskevat i) kansallisia suunnitelmia sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian käyttö ovat alhaiset tai olemattomat, ja ii) energiatehokkuustodistusten ja tarkastusraporttien riippumattomia valvontajärjestelmiä.

2 artikla – Määritelmät

Useita käsitteitä on selvennetty ja tarvittaessa on lisätty uusia määritelmiä.

⁹ KOM(2002) 278 lopullinen.

3 artikla – Menetelmän vahvistaminen

Tekstiä on mukautettu ja siihen sisältyneet tekniset yksityiskohdat on siirretty liitteeseen I.

4 artikla – Energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten laadinta

Jäsenvaltioiden vahvistamat energiatehokkuusvaatimukset vaihtelevat nykyisin suuresti, ja osa niistä ei ole lähelläkään kustannusoptimaalista tasoa. Tämä merkitsee, että monissa uusissa rakennustoissa ja laajamittaisissa korjauksissa menetetään mahdollisuus parantaa rakennuksen energiatehokkuutta taloudellisella tavalla ja siten pienentää tulevia energialaskuja.

Tekstiä on muutettu sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden vahvistamat rakennusten energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset lähestyvät vähitellen kustannusoptimaalisia tasoja. Tekstissä ehdotetaan nelivaiheista lähestymistapaa:

- 1) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava omat vaatimuksensa käyttäen omia laskentamenetelmiään itse määrittelemiensä kustannusoptimaalisten tasojen saavuttamiseksi.
- 2) Komissio kehittää vertailumenetelmän, ja jäsenvaltioiden on käytettävä sitä ainoastaan vertailutarkoituksiin ja raportoitava tuloksista 5 artiklassa kuvatulla tavalla.
- 3) Jäsenvaltiot eivät saa enää 30 päivästä kesäkuuta 2014 alkaen tarjota kannustimia sellaisten rakennusten rakentamiseen tai korjaamiseen, jotka eivät täytä 5 artiklassa kuvatun vertailulaskelman tuloksiin johtavia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.
- 4) Kesäkuun 30 päivästä 2017 alkaen, kun jäsenvaltiot tarkastelevat uudelleen vahvistamiaan energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, niiden on varmistettava, että vaatimukset vastaavat 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tuloksia.

5 artikla – Energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskenta

Edellä mainittu vertailumenetelmä koostuisi komission kehittämästä laskentamenetelmästä, jossa kustannusoptimaaliset kriteerit otettaisiin huomioon muuttujina (kuten investointikustannukset sekä käyttö- ja ylläpitokustannukset, energiakustannukset mukaan luettuina). Jäsenvaltioiden olisi käytettävä tätä menetelmää kustannusoptimaalisten vaatimusten laskentaan käyttäen itse määrittämiään muuttujia. Tuloksia olisi verrattava jäsenvaltioissa tosiasiallisesti vahvistettuihin vaatimuksiin, mikä osoittaa selvästi, kuinka lähellä kansalliset vaatimukset ovat kustannusoptimaalisia tasoja.

Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle määritetyistä muuttujista, vertailulaskelman tuloksista ja niiden vertailusta vahvistettuihin vaatimuksiin, ja komissio julkaisee asiasta edistymisraportteja.

6 artikla – Uudet rakennukset

Velvollisuus harkita vaihtoehtoisia järjestelmiä uusissa rakennuksissa laajennetaan koskemaan kaikkia rakennuksia. Tämä laajentaa energiatehokkuusdirektiivin soveltamisalaa ja tukee uusiutuvia energialähteitä koskevia EU:n tavoitteita.

Vaikka tätä ei ole erikseen mainittu, vaihtoehtoisten järjestelmien arviointia koskevien säännösten täytäntöönpanon on oltava linjassa uusiutuvien energialähteiden edistämistä koskevan direktiivin (KOM(2008) 19 lopullinen) vaatimusten kanssa.

Direktiivin 6 artiklaan on lisätty 2 kohta sen varmistamiseksi, että vaihtoehtoisten järjestelmien arviointi todella suoritetaan ja että se tehdään avoimesti.

7 artikla – Olemassa olevat rakennukset

Tekstistä on poistettu 1000 m²:n kynnyсарvo, jota suurempien rakennusten olisi täytettävä kansalliset tai alueelliset energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset, kun niille tehdään laajamittaisia korjauksia. Tämä nykyisessä energiatehokkuusdirektiivissä asetettu kynnyсарvo sulkee direktiivin ulkopuolelle 72 prosenttia rakennuskannasta, jossa olisi suuret mahdollisuudet saavuttaa kustannustehokkaita energiansäästöjä. Selvästi paras hetki toteuttaa energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä on silloin, kun rakennukseen tehdään laajamittaisia korjauksia (noin 25–40 vuoden välein). Tällöin ei tarvita suuria lisäinvestointeja, ja energiasäästöjen ansiosta toimenpiteet maksavat itsensä takaisin elinkaarensa aikana.

’Laajamittaisen korjauksen’ määritelmä säilytetään, ja sitä vahvistetaan siirtämällä se johdanto-osasta 2 artiklaan. Investoinnin olisi siis oltava yli 25 prosenttia rakennuksen kokonaisarvosta, tontti poisluettuna (eli vakuutusmatemaattinen arvo), tai korjauksen olisi koskettava yli 25 prosenttia rakennuksen vaipasta.

8 artikla – Olemassa olevien rakennusten tekniset järjestelmät

Tekstiin on lisätty vaatimukset, joiden mukaan jäsenvaltioiden on vahvistettava energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset uusien teknisten järjestelmien asentamiselle tai olemassa olevien järjestelmien korvaamiselle tai laajamittaiselle jälkiasennukselle. Vaatimusten olisi oltava johdonmukaisia järjestelmän muodostaviin tuotteisiin sovellettavan lainsäädännön kanssa ja perustuttava siihen, että järjestelmän osat on mitoitettu, asennettu ja säädetty oikein. Näin pyritään varmistamaan koko järjestelmän suurempi tehokkuus. Tämä on tarpeen, sillä vaikka järjestelmän yksittäiset osat olisivat erittäin tehokkaita, koko järjestelmän teho ei välttämättä ole yhtä korkea, ellei osia ole asennettu ja säädetty oikein.

9 artikla – Rakennukset, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian käyttö ovat alhaiset tai olemattomat

Jäsenvaltioiden on aktiivisesti edistettävä tällaisten rakennusten yleistymistä markkinoilla laatimalla kansalliset suunnitelmat, joissa tällaiset rakennukset määritellään selkeästi ja niiden yleistymiselle asetetaan tavoitteet. Jäsenvaltioiden olisi osoitettava viranomaisten edelläkävijän asema vahvistamalla erityiset tavoitteet viranomaisten käytössä oleville rakennuksille. Komissio vahvistaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella yhteiset periaatteet tällaisten rakennusten määrittelylle. Komissio laatii kertomuksen jäsenvaltioiden

saavuttamasta edistyksestä ja laatii sen pohjalta strategian ja ehdottaa tarvittaessa lisätoimenpiteitä.

10 artikla – Energiatehokkuustodistukset

Todistuksessa annettavien suositusten asemaa on vahvistettu ja selkeytetty korostamalla, että niiden tulee olla olennainen osa todistusta, ja lisäämällä tekstiin säännöksiä todistuksissa annettavista tiedoista.

11 artikla – Energiatehokkuustodistusten antaminen

Todistusten esittämiseen liittyvät säännökset on muotoiltu uudelleen sen varmistamiseksi, että todistus esitetään aina kiinteistökaupan yhteydessä ja että mahdollinen ostaja tai vuokraaja saa tietoa rakennuksen (tai sen osien) energiatehokkuudesta varhaisessa vaiheessa (eli myynti- tai vuokrausilmoituksissa).

Tekstiin on lisätty vaatimus, jonka mukaan rakennukselle, jonka kokonaishyötypinta-alasta yli 250 m² on viranomaisten käytössä, on hankittava todistus 31. joulukuuta 2010 mennessä.

12 artikla – Energiatehokkuustodistusten asettaminen näytteille

Todistuksen esille laittamista koskevaa velvollisuutta laajennetaan: jos yli 250 m² rakennuksen kokonaishyötypinta-alasta on viranomaisten käytössä tai säännöllisesti yleisön käytössä, todistus on asetettava näkyvälle paikalle, jossa se on selvästi yleisön nähtävissä. Jälkimmäisessä tapauksessa vaatimusta sovelletaan ainoastaan, jos todistus on jo saatavilla.

13 artikla – Lämmitysjärjestelmien tarkastus

Tarkastusten toteuttamistiheyttä on selvennetty sen korostamiseksi, että tarkastuskustannusten on oltava oikeassa suhteessa energiansäästöihin (hyötyihin), joita tarkastuksesta odotetaan seuraavan.

Tekstiin on lisätty vaatimus tarkastusraporttien riippumattomasta valvontajärjestelmästä, joka perustuu raporttien laadun satunnaisiin tarkastuksiin.

14 artikla – Ilmastointijärjestelmien tarkastus

Tarkastusten toteuttamistiheyttä on selvennetty samalla tavoin kuin 13 artiklassa.

15 artikla – Lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraportit

Tekstiin on lisätty vaatimus, jonka mukaan rakennuksen omistajalle tai vuokraajalle on annettava tarkastusraportti, jotta he saisivat asianmukaisesti tietoa tarkastuksen tuloksista ja suosituksia kustannustehokkaista parannuksista.

16 artikla – Riippumattomat asiantuntijat

Tekstiin on lisätty vaatimus, jonka mukaan sertifiointeja ja tarkastuksia suorittavien asiantuntijoiden valtuutusprosessissa on otettava huomioon heidän tekniset taitonsa ja kykynsä suorittaa tehtävänsä riippumattomalla tavalla.

Eräät jäsenvaltiot rajoittavat nykyisin asiantuntijoiden valtuutuksen tiettyihin ammattiryhmiin tai yrityksiin, mikä ei takaa niiden pätevyyttä ja estää muita päteviä tahoja, kuten energiapalveluyrityksiä (ESCO) ja energiavirastoja, tulemasta markkinoille ja rajoittaa siten kilpailua.

17 artikla – Riippumaton valvontajärjestelmä

Tekstiin on lisätty vaatimus energiatehokkuustodistusten ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraporttien riippumattomasta valvontajärjestelmästä, joka perustuu todistusten ja raporttien laadun satunnaisiin tarkastuksiin.

Todistukset ja tarkastusraportit on rekisteröitävä pyynnöstä.

18 artikla – Uudelleentarkastelu

Saatettu ajan tasalle.

19 artikla – Tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on annettava rakennusten omistajille tai vuokraajille tietoja energiatehokkuustodistuksista ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksista. Nykyisen direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä on käynyt ilmeiseksi, ettei suuri yleisö ole aina tietoinen näiden todistusten ja tarkastusten asemasta ja lisäarvosta. Jos tätä ei ymmärretä ja niitä pidetään vain ylimääräisenä hallinnollisena vaatimuksena, mahdollisia myönteisiä vaikutuksia ei voida toteuttaa. Siksi jäsenvaltioiden on käynnistettävä kattavia tiedotuskampanjoita.

20 artikla – Liitteen I mukauttaminen tekniikan kehitykseen

Mukautettu.

21 artikla – Komitea

Muutettu valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukautuksia vastaavasti.

22 artikla – Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on määrättävä seuraamuksista, joita sovelletaan energiatehokkuusdirektiivin johdosta annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja pantava ne täytäntöön. Sakko voi riippua energiankulutuksesta tai sertifioitujen rakennuksen energiantarpeesta tai tarkastetun lämmitys- tai ilmastointijärjestelmän nimellistehosta.

Teksti on samanlainen kuin direktiivin 2005/32/EY 20 artikla (Seuraamukset).

23 artikla – Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Määräajat on asetettu siten, että jäsenvaltioilla on riittävästi aikaa saattaa tarkistetut ja uudet säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä (31. joulukuuta 2010) ja panna ne täysimääräisesti täytäntöön (31. tammikuuta 2012). Jotta voitaisiin vahvistaa julkisen sektorin asemaa tärkeänä tiennäyttäjänä, viranomaisten määräaika tiettyjen säännösten täytäntöönpanolle on lyhyempi (31. joulukuuta 2010).

24 artikla – Kumoaminen

Artiklassa tehdä ero nykyisen energiatehokkuusdirektiivin ja uudelleenlaaditun direktiivin säännösten välillä.

25 artikla – Voimaantulo

Mukautettu.

26 artikla

Ei muutoksia.

Liite I

On tärkeää, että tehdään arvio rakennuksen käytön 'todellisesta' vaikutuksesta kokonaisenergiankulutukseen ja ympäristöön. Tätä varten käytetään primäärienergiaindikaattoria ja hiilidioksidipäästöindikaattoria.

Arvioinnissa käytetään vuosittaisia energiatehokkuustietoja, jotta voidaan korostaa energian erilaista käyttöä vuoden aikana ja ottaa paremmin huomioon jäähdytystarve.

Liitteessä viitataan eurooppalaisiin standardeihin. Näin halutaan tukea kansallisten ja alueellisten energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten laskentamenetelmien yhdenmukaistamista.

Liite II

Liitteessä kuvataan energiatehokkuustodistusten ja tarkastusraporttien riippumattomia valvontajärjestelmiä.

Liite III

Lisätty 23 artiklassa säädetyn vaatimuksen mukaisesti.

Liite IV

Vastaavuustaulukko

↓ 2002/91

2008/0223 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

rakennusten energiatehokkuudesta

(uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁰,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹¹,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä¹²,

sekä katsovat seuraavaa:

↓ uusi

(1) Rakennusten energiatehokkuudesta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/91/EY¹³ on muutettu¹⁴. Koska siihen tehdään uusia sisältömuutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

↓ 2002/91 johdanto-osan 1 kappale (mukautettu)

~~(1) Perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen.~~

¹⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹² EUVL C [...], [...], s. [...].

¹³ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65.

¹⁴ Katso liitteessä IV oleva A osa.

↓ 2002/91	johdanto-osan	2
kappale		

- (2) Luonnonvaroihin, joiden harkittuun ja järkevään käyttöön perustamissopimuksen 174 artiklassa viitataan, kuuluvat öljytuotteet, maakaasu ja kiinteät polttoaineet, jotka ovat keskeisiä energialähteitä, mutta myös suurimpia hiilidioksidipäästöjen lähteitä.
-

↓ 2002/91	johdanto-osan	3
kappale		

~~Energiatohokkuuden parantaminen muodostaa merkittävän osan niistä politiikoista ja toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen Kioton pöytäkirjassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, ja se olisi sisällytettävä kaikkiin lisäsitoumusten täyttämiseen tähtäviin poliittisiin ohjelmiin.~~

⇓ uusi

- (3) Energiakulutuksen vähentäminen rakennusalaalla on tärkeä osa toimenpiteitä, joita tarvitaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ilmastomuutosta koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimukseen liitetyn Kioton pöytäkirjan sitoumusten noudattamiseksi ja vuoden 2012 jälkeisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien muiden Euroopan tasoisten ja kansainvälisten sitoumusten täyttämiseksi. Pienemmällä energiankulutuksella on myös tärkeä merkitys energian toimitusvarmuuden ja teknologian kehityksen edistämisessä ja työllistymis- ja aluekehitysmahdollisuuksien luomisessa varsinkin maaseudulla.
-

↓ 2002/91	johdanto-osan	4
kappale		

- (4) Energian kysynnän hallinta on tärkeä väline, jonka avulla yhteisö voi vaikuttaa maailmanlaajuisiin energiamarkkinoihin ja siten energian toimitusvarmuuteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.
-

↓ 2002/91	johdanto-osan	5
kappale (mukautettu)		
⇒ uusi		

- ~~(5) Neuvosto vahvisti 30 päivänä toukokuuta 2000 ja 5 päivänä joulukuuta 2000 tekemissään päätelmissä energiatohokkuuden parantamista koskevan komission toimintasuunnitelman ja vaati, että rakennusalaalla toteutetaan erityistoimenpiteitä.~~

- (5) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että energiatehokkuutta on parannettava, jotta voitaisiin saavuttaa yhteisön energiankulutukselle asetettu 20 prosentin säästötavoite vuoteen 2020 mennessä, ja vaati komission tiedonannossa *Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen*¹⁵ määriteltyjen ensisijaisten toimenpiteiden perusteellista ja nopeaa täytäntöönpanoa. Toimintasuunnitelmassa todetaan, että rakennusalaalla on mahdollista saavuttaa merkittäviä kustannustehokkaita energiansäästöjä. Euroopan parlamentti vaati 31 päivänä tammikuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa direktiivin 2002/91/EY säännösten tiukentamista.

- (6) Olennaisilta osin rakennuksista koostuvan asunto- ja palvelualan osuus energian loppukulutuksesta yhteisössä on ~~yli~~ ☒ noin ☒ 40 prosenttia, ja tämän alan laajentuminen nostaa sen energiankulutusta ja siten myös sen hiilidioksidipäästöjä.

- (7) ~~Hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta energiatehokkuutta parantamalla (SAVE) 13 päivänä syyskuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/76/ETY(5) edellytetään, että jäsenvaltiot laativat ja toteuttavat energiatehokkuutta koskevia ohjelmia rakennusalaalla sekä raportoivat niistä. Mainitun direktiivin avulla saavutetut merkittävät edut alkavat nyt näkyä. Tarvitaan kuitenkin sitä täydentävä säädös, jossa vahvistetaan ☒ On tarpeellista vahvistaa ☒ nykyistä konkreettisemmat toimet merkittävien mutta vielä toteuttamattomien energian säästömahdollisuuksien saavuttamiseksi ☒ rakennuksissa ☒ ja vähennetään jäsenvaltioiden tulosten välillä tällä alalla ☒ vallitsevien suurten erojen kaventamiseksi ☒ vallitsevia suuria eroja.~~

- (8) ~~Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/106/ETY(6) edellytetään, että rakennuskohteet ja niiden lämmitys, jäähdytys ja ilmanvaihtojärjestelmät on suunniteltava ja rakennettava siten, että käytössä tarvittavan energian määrä on pieni kohteen ilmasto-olosuhteet ja asukkaat huomioon ottaen.~~

¹⁵ KOM(2006) 545 lopullinen.

↓ 2002/91 johdanto-osan 9
kappale (mukautettu)

(8) Rakennusten energiatehokkuuden parantamista koskevissa lisätoimenpiteissä olisi otettava huomioon ilmasto- ja paikalliset olosuhteet samoin kuin sisäilmasto-olosuhteet ja kustannustehokkuus. ☒ Nämä toimenpiteet eivät saa vaikuttaa muihin rakennuksia koskeviin vaatimuksiin kuten rakennukseen pääsyyn, turvallisuuteen tai suunniteltuun käyttötarkoitukseen. ☒ ~~Ne eivät saisi olla ristiriidassa rakennuksia koskevien muiden keskeisten vaatimusten kuten rakennukseen pääsyn, turvallisuuden tai suunnitellun käyttötarkoituksen kanssa.~~

↓ 2002/91 johdanto-osan 10
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(9) Rakennusten energiatehokkuutta laskettaessa perustana olisi käytettävä menetelmää, joka voi vaihdella ☒ maittain tai ☒ alueittain ja jossa otetaan huomioon ☒ lämpöominaisuuksien ☒ ~~lämmöneristyksen~~ lisäksi muut yhä merkittävämmiksi käyvät tekijät, kuten lämmitys/ilmastointijärjestelmät, uusiutuvien energialähteiden käyttö, ☒ passiiviset lämmitys- ja jäähdytys-elementit, varjostaminen, sisäilman laatu, riittävä luonnonvalo ☒ ja rakennuksen suunnittelu. ☒ Energiatehokkuuden laskentamenetelmän ei pitäisi perustua ainoastaan siihen vuodenaikaan, jona tarvitaan lämmitystä, vaan sen tulisi kattaa rakennuksen vuotuinen energiatehokkuus. ☒

↓ 2002/91 johdanto-osan 22
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(10) ☒ Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava vähimmäisvaatimukset rakennusten energiatehokkuudelle. Vaatimukset olisi asetettava siten, että voidaan saavuttaa kustannusoptimaalinen tasapaino tarvittavien investointien ja rakennuksen elinkaaren aikana säästettyjen energiakustannusten välillä. ☒ Olisi säädettävä ~~mahdollisuudesta mukauttaa nopeasti laskentamenetelmiä ja~~ jäsenvaltioiden mahdollisuudesta tarkistaa säännöllisesti ☒ rakennusten energiatehokkuutta koskevia ☒ vähimmäisvaatimuksiaan ~~rakennusten energiatehokkuuden alalla tekniikan kehityksen, muun muassa rakennusmateriaalien eristysominaisuuksien (tai laadun) osalta, ja standardoinnin alalla saavutetun kehityksen perusteella.~~

⇒ uusi

(11) Tämä direktiivi ei rajoita EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista. Tästä syystä tässä direktiivissä käytettyä kannustimen käsitettä ei tulisi tulkita niin, että siihen sisältyy valtiontuki.

↓ uusi

(12) Komission olisi määriteltävä vertailumenetelmä energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä tätä vertailumenetelmää verratakseen siitä saatuja tuloksia itse vahvistamiinsa energiatehokkuuden vähimmäisvaatimuksiin. Vertailun tulokset ja niiden saavuttamisessa käytetyt tiedot olisi toimitettava säännöllisesti komissiolle. Komission olisi toimitettujen tietojen avulla voitava arvioida jäsenvaltioiden edistymistä energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen saavuttamisessa ja sen olisi voitava laatia asiasta kertomus. Siirtymäkauden jälkeen jäsenvaltioiden olisi käytettävä tätä vertailumenetelmää tarkistaessaan energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksiaan.

↓ 2002/91 johdanto-osan 12 kappale (mukautettu)

⇒ uusi

(13) Rakennukset vaikuttavat energiankulutukseen pitkällä aikavälillä, ja tästä syystä uusien rakennusten olisi täytettävä energiatehokkuutta koskevat, paikallisen ilmaston mukaan asetetut vähimmäisvaatimukset. ~~Hyvillä käytännöillä olisi tässä yhteydessä pyrittävä energiatehokkuuden parantamiseen liittyvien menetelmien optimaaliseen käyttöön. Koska kaikkia vaihtoehtojen energiahuoltojärjestelmien tarjoamia mahdollisuuksia ei yleensä täysimääräisesti tutkita, olisi tarkasteltava niiden teknistä, ympäristöllistä ja taloudellista toteutettavuutta ☒ olisi tarkasteltava ☒ ⇒ rakennuksen koosta riippumatta ⇐. Jäsenvaltio voi tehdä tämän yhdellä kertaa tutkimuksessa, jossa esitetään luettelo paikallisten tavanomaisten markkinaolosuhteiden mukaisista energian säästötoimenpiteistä, jotka täyttävät kustannustehokkuusvaatimukset. Ennen rakentamisen aloittamista voidaan pyytää erityisiä tutkimuksia, jos toimenpide tai toimenpiteet katsotaan toteuttamiskelpoisiksi.~~

↓ 2002/91 johdanto-osan 13 kappale (mukautettu)

⇒ uusi

(14) ~~Tietyn koon ylittävien, e~~Olemassa olevien rakennusten laajamittaiset korjaukset ~~olisi nähtävä mahdollisuutena ☒ tarjoavat ☒ ⇒ rakennuksen koosta riippumatta ⇐ ☒ mahdollisuuden ☒ toteuttaa kustannustehokkaita toimenpiteitä energiatehokkuuden parantamiseksi. Laajamittaisilla korjauksilla tarkoitetaan tapauksia, joissa rakennuksen vaippaan ja/tai energiatalouteen liittyvien järjestelmien kuten lämmityslaitteiden, lämpimän veden jakelun, ilmastointilaitteiden, ilmanvaihtojärjestelmän ja valaistusjärjestelmän korjausten kokonaiskustannukset ovat yli 25 prosenttia rakennuksen arvosta, rakennusmaan arvo pois lukien, tai joissa korjaus koskee yli 25:tä prosenttia rakennuksen vaipasta.~~ ⇒ Kustannustehokkuuden takia energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten soveltaminen olisi voitava rajoittaa niihin korjattuihin osiin, joilla on suurin merkitys rakennuksen energiatehokkuuden kannalta. ⇐

↓ 2002/91 johdanto-osan 11 kappale

~~(11) Komissio aikoo kehittää edelleen standardeja kuten EN 832 ja prEN 13790 myös ilmastointijärjestelmien ja valaistuksen osalta.~~

⇓ uusi

(15) Tarvitaan toimenpiteitä sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, jotka eivät ainoastaan täytä nykyisiä energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia vaan ovat tätäkin energiatehokkaampia. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi laadittava kansalliset suunnitelmat sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian käyttö ovat alhaiset tai olemattomat, ja raportoitava suunnitelmista säännöllisesti komissiolle.

⇓ uusi

(16) Jäsenvaltioiden raportointitaakan keventämiseksi tässä direktiivissä vaaditut raportit olisi voitava sisällyttää energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista sekä neuvoston direktiivin 93/76/ETY kumoamisesta 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY¹⁶ 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin. Kunkin jäsenvaltion julkisen sektorin tulisi toimia edelläkävijänä rakennusten energiatehokkuuden alalla, ja tästä syystä kansallisissa suunnitelmissa olisi asetettava kunnianhimoisemmat tavoitteet viranomaisten käytössä oleville rakennuksille.

⇓ uusi

(17) Rakennuksen tai sen osien mahdolliselle ostajalle tai vuokraajalle olisi annettava energiatehokkuustodistuksen välityksellä paikkansa pitävää tietoa rakennuksen energiatehokkuudesta ja käytännön ohjeita sen parantamiseksi. Todistuksessa olisi annettava tietoja myös lämmityksen ja jäähdytyksen tosiasiallisesta vaikutuksesta rakennuksen energiatarpeeseen, sen primäärienergian kulutukseen ja hiilidioksidipäästöihin.

↓ 2002/91 johdanto-osan 16 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

~~(18) Sertifiointimenettelyä voidaan tukea ohjelmilla, joilla edistetään tasapuolisia mahdollisuuksia energiatehokkuuden parantamiseen, se voi perustua~~

¹⁶ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.

~~sidosryhmäorganisaatioiden ja jäsenvaltion nimeämän tahon välisiin sopimuksiin, ja se voidaan toteuttaa niiden energiapalveluyhtiöiden (Energy Service Companies, ESCO) toimesta, jotka suostuvat sitoutumaan määriteltyjen investointien toteuttamiseen. Jäsenvaltioiden olisi valvottava hyväksytyjä sertifiointiohjelmia ja huolehdittava niiden jatkotoimista, ja niiden olisi myös helpotettava kannustinjärjestelmien käyttöä. Menettelyn tuloksena annettavassa todistuksessa olisi mahdollisuuksien mukaan kuvattava rakennuksen tosiasiallinen energiatehokkuustilanne, ja sitä voidaan tarkistaa tämän mukaisesti. Julkisten viranomaisten käytössä olevat rakennukset ja rakennukset, joissa kansalaiset käyvät usein, tarjoavat mahdollisuuden olisi toimittava esimerkkeinä siten, että niissä otetaan antaa esimerkki siitä, kuinka ympäristö- ja energianäkökohdat otetaan huomioon, ja tästä syystä näille rakennuksille olisi suoritettava energiasertifiointi säännöllisin väliajoin. Energiatehokkuutta koskevien tietojen levittämistä kansalaisille olisi tehostettava asettamalla rakennusten energiatodistukset selvästi näkyville. Sisälämpötiloja koskevien virallisten suositusten ja todellisuudessa mitattujen lämpötilojen näkyville asettamisen pitäisi vähentää lämmitys, ilmastointi ja ilmanvaihtojärjestelmien väärää käyttöä. Tämän pitäisi osaltaan edistää sitä, että vältetään tarpeetonta energiankäyttöä ja säilytetään ulkoilman lämpötilaan nähden miellyttävä sisäilmasto.~~

↓ 2002/91 johdanto-osan 18 kappale

(19) Viime vuosina on ollut havaittavissa ilmastointilaitteiden käytön voimakas lisääntyminen eteläisen Euroopan maissa. Tämä aiheuttaa näissä maissa vakavia huippukuormitukseen liittyviä ongelmia, mikä nostaa sähköenergian kustannuksia ja rasittaa maiden energiatasetta. Rakennusten kesäajan lämpökäyttäytymisen parantamista edistäviä strategioita on pidettävä ensisijaisina. Passiivisen viilentämisen tekniikoita ja etenkin niitä, joilla parannetaan sisäilmaston laatua sekä rakennuksia ympäröivää mikroilmastoa, olisi kehitettävä edelleen.

↓ 2002/91 johdanto-osan 14 kappale

~~(14) Olemassa olevan rakennuksen kokonaisenergiatehokkuuden parantaminen ei välttämättä merkitse rakennuksen täydellistä korjaamista vaan se voi rajoittua niihin osiin, joilla on eniten merkitystä rakennuksen energiatehokkuuden kannalta ja jotka ovat kustannustehokkaita.~~

↓ 2002/91 johdanto-osan 15 kappale (mukautettu)

~~(15) Olemassa olevia rakennuksia koskevien korjausvaatimusten ei tulisi olla ristiriidassa rakennuksen käyttötarkoituksen, laadun tai luonteen kanssa. Lisäkustannusten olisi oltava katettavissa kertyneenä energian säästönä kohtuullisessa ajassa investoinnin odotettuun tekniseen käyttöikään nähden.~~

↓ 2002/91 johdanto-osan 17 kappale

~~(17) Jäsenvaltiot voivat käyttää myös muita keinoja/toimenpiteitä, joista ei säädetä tässä direktiivissä, rohkaisemaan energiatehokkuuden parantamista. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä hyvää energian hallinnointia rakennusten käyttöaste huomioon ottaen.~~

↓ 2002/91 johdanto-osan 19 kappale ⇒ uusi
--

(20) Pätevän henkilöstön suorittamalla ~~lämmityskattiloiden~~ ⇒ lämmitys- ⇐ ja ilmastointijärjestelmien säännöllisellä ⇒ tarkastuksella ⇐ ~~huolella~~ varmistetaan osaltaan, että laitteet on säädetty oikein tuotemääritelmien mukaisesti ja että ne toimivat ympäristön, turvallisuuden ja energian kannalta parhaalla mahdollisella tavalla. Koko ~~lämmitysjärjestelmän~~ ⇒ lämmitys- ja ilmastointijärjestelmästä olisi tehtävä ⇐ puolueeton arviointi ⇒ säännöllisin väliajoin järjestelmän elinkaaren aikana, erityisesti ennen järjestelmän vaihtamista tai parantamista ⇐ ~~on syytä suorittaa aina, kun harkitaan järjestelmän vaihtamista kustannustehokkuussyistä.~~

↓ 2002/91 johdanto-osan 20 kappale

~~(20) Lämmityksestä, ilmastoinnista ja lämpimästä vedestä aiheutuvien kustannusten laskuttaminen rakennusten asukkailla todellisen kulutuksen mukaisesti voi edistää energian säästöä asuntoalalla. Asukkailla olisi oltava mahdollisuus säädellä omaa lämmön ja lämpimän veden kulutustaan sikäli kuin tällaiset toimenpiteet ovat kustannustehokkaita.~~

↓ 2002/91 johdanto-osan 10 kappale (mukautettu) ⇒ uusi

(21) Omaksumalla yhteinen lähestymistapa ~~tälle menettelylle~~ ☒ rakennusten energiatehokkuuden sertifiointiin ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastamiseen ☒ ja teettämällä ~~se~~ ☒ ne ☒ pätevillä ja/tai valtuutetuilla asiantuntijoilla, joiden riippumattomuus taataan objektiivisin perustein, edistetään yhtäläisen toimintakentän luomista jäsenvaltioiden energiansäästöpyrkimyksille rakennusalaalla ja parannetaan yhteisön kiinteistömarkkinoiden avoimuutta, kun rakennusten tulevat omistajat tai käyttäjät saisivat energiatehokkuutta koskevia tietoja. ⇒ Jotta voitaisiin varmistaa energiatehokkuustodistusten ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusten laatu kaikkialla yhteisössä, kussakin jäsenvaltiossa olisi perustettava riippumaton valvontamekanismi. ⇐

(22) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁷ mukaisesti.

(23) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta mukauttaa liitteessä I vahvistetun yleisen kehyksen eräät osat tekniikan kehitykseen, määrittellä menetelmät energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten sekä vahvistaa yhteiset periaatteet sellaisten rakennusten määrittelylle, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian kulutus ovat alhaiset tai olemattomat. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(24) ⇒ Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen liittyviä tavoitteita, koska rakennusala on monimutkainen ja kansalliset asuntomarkkinat eivät voi riittävällä tavalla vastata energiatehokkuuden asettamiin haasteisiin, vaan tavoitteet voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä ⇐
~~Perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun ☒ vahvistetun ☒ toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, energiatehokkuutta koskevan vaatimusjärjestelmän ja sen tavoitteiden perustana olevat yleiset periaatteet olisi vahvistettava yhteisön tasolla, mutta niiden yksityiskohtainen täytäntöönpano olisi jätettävä jäsenvaltioiden tehtäväksi, jotta kukin jäsenvaltio voi valita omaan erityistilanteeseensa parhaiten soveltuvan järjestelyn.~~
☒ Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. ☒ Tässä direktiivissä säädetään ainoastaan näiden tavoitteiden saavuttamisen edellyttämistä vähimmäistoimenpiteistä, eikä siinä ylitetä sitä, mikä on tätä varten tarpeen.

(25) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempaan direktiiviin.

¹⁷ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 1.

(26) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä III olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa sitä.

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

~~Tavoite~~ ☒ ~~Kohde~~ ☒

~~Tämän~~ Tällä direktiivillä ~~tavoitteena on edistää~~ ☒ edistetään ☒ rakennusten energiatehokkuuden parantamista yhteisössä ottaen huomioon ulkoiset ilmasto-olosuhteet, paikalliset olosuhteet sekä sisäilmastolle asetetut vaatimukset ja kustannustehokkuus.

Tässä direktiivissä säädetään vaatimuksista, jotka koskevat

- a) rakennusten ☒ ja niiden osien ☒ kokonaisenergiatehokkuuden laskentamenetelmän yleistä kehystä;
- b) vähimmäisvaatimusten soveltamista uusien rakennusten ☒ ja niiden osien ☒ energiatehokkuuteen;
- c) vähimmäisvaatimusten soveltamista sellaisten ~~suurien~~ olemassa olevien rakennusten ☒ ja niiden osien ☒ energiatehokkuuteen, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia;

↓ uusi

- d) kansallisia suunnitelmia sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian kulutus ovat alhaiset tai olemattomat;

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

- ~~d)e)~~ rakennusten ☒ tai niiden osien ☒ energiasertifiointia; ~~ja~~

- ~~e)f)~~ rakennusten ~~lämmityskattiloiden~~ ⇒ lämmitys- ☒ ja ilmastointijärjestelmien säännöllisiä tarkastuksia ~~sekä lämmitysjärjestelmän arviointia rakennuksissa, joissa lämmityskattilat ovat yli 15 vuotta vanhoja.~~

↓ uusi

- g) energiatehokkuustodistusten ja tarkastusraporttien riippumattomia valvontajärjestelmiä.

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

2 artikla Määritelmät

Tässä direktiivissä käytetään seuraavia määritelmiä:

- 1) ~~rakennus~~; 'rakennuksella' ☒ tarkoitetaan ☒ katettua seinällistä ~~en~~ rakennetta, jonka sisäilmaston ylläpitämiseen käytetään energiaa; ~~rakennuksella voidaan tarkoittaa rakennusta kokonaisuudessaan tai rakennuksen osia, jotka on suunniteltu tai muutettu erikseen käytettäväksi;~~

↓ uusi

- 2) 'rakennuksen teknisillä järjestelmillä' tarkoitetaan teknisiä laitteita, joita käytetään lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon, veden lämmitykseen, valaistukseen tai sähköntuotantoon tai näiden yhdistelmään;

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

- ~~2)3)~~ 'rakennuksen ~~energiat~~hokkuus'; ~~energiat~~hokkuudella' ☒ tarkoitetaan ☒ ⇒ laskettua tai mitattua energiamäärää, joka tarvitaan rakennuksen tyypilliseen käyttöön liittyvän energiatarpeen täyttämiseen ja johon sisältyy muun muassa ☐ ~~rakennuksen~~ standardoituun käyttöön liittyviin tarpeisiin, kuten lämmitykseen, veden lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon ~~tai~~ ☒ ja ☒ valaistukseen ☒ käytetty energia ☒ ~~tosiasiallisesti kulutettu tai tarvittavaksi arvioitu energiamäärä;~~

↓ uusi

- 4) 'primäärienergialla' tarkoitetaan uusiutuvista tai uusiutumattomista lähteistä tuotettua energiaa, jota ei ole muunnettu millään prosessilla;
- 5) 'rakennuksen vaipalla' tarkoitetaan rakennuksen osia, jotka erottavat sen sisätilat ulkoympäristöstä ja joihin sisältyvät ikkunat, seinät, perustukset, pohjalaatta, sisäkatto, ulkokatto ja eristys;
- 6) 'laajamittaiselle korjauksella' tarkoitetaan rakennuksen korjausta, jossa
- a) rakennuksen vaippaan tai rakennuksen teknisiin järjestelmiin liittyvien korjausten kokonaiskustannukset ovat yli 25 prosenttia rakennuksen arvosta, rakennusmaan arvo pois lukien, tai
- b) korjaus koskee yli 25:tä prosenttia rakennuksen vaipasta;

7) 'eurooppalaisella standardilla' tarkoitetaan Euroopan standardointikomitean, Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean tai Euroopan telealan standardointilaitoksen hyväksymää, julkiseen käyttöön saatettua standardia;

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

~~3)8) 'rakennuksen energiatehokkuustodistuksella':~~ ☒ tarkoitetaan ☒ jäsenvaltion tai sen nimeämän oikeushenkilön tunnustamaa todistusta, ☒ jossa ilmoitetaan 3 artiklan mukaisesti hyväksytyllä menetelmällä laskettu rakennuksen tai sen osien energiatehokkuus ☒ ~~joka sisältää liitteessä vahvistettuun yleiseen kehukseen pohjautuvan menetelmän mukaisesti suoritettun rakennuksen energiatehokkuuden laskennan tulokset;~~

↓ 2002/91

~~4) yhdistetty lämmön ja sähkön tuotanto: primääripolttoaineiden samanaikainen konversio mekaaniseksi tai sähkö- ja lämpöenergiaksi tietyt energiatehokkuuden laatukriteerit täyttävällä tavalla;~~

↓ uusi

9) 'yhteistuotannolla' tarkoitetaan lämpöenergian ja sähkö- ja/tai mekaanisen energian samanaikaista tuottamista samassa prosessissa;

10) 'kustannusoptimaalisella tasolla' tarkoitetaan rakennuksen elinkaaren aikaisten kustannusten alinta tasoa, joka määritetään ottamalla huomioon investointikustannukset, ylläpito- ja käyttökustannukset (mukaan luettuina energiakustannukset) sekä tapauksen mukaan tuotetusta energiasta saatavat tuotot ja käytöstäpoistokustannukset;

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

~~5)11) 'ilmastointijärjestelmällä':~~ ☒ tarkoitetaan ☒ ~~kaikkien ilman~~ ⇒ sisäilman ⇐ käsittelyn edellyttämien osatekijöiden yhdistelmää, ☒ mukaan luettuna ilmanvaihto ☒ ~~jossa lämpötilaa säädellään tai voidaan alentaa, mahdollisesti yhdessä ilmanvaihdon, kosteuden ja ilman puhtauden säätelyn kanssa;~~

~~6)12) 'lämmityskattilalla':~~ ☒ tarkoitetaan ☒ lämmityskattilan rungosta ja polttimesta muodostuvaa yksikköä, joka on suunniteltu siirtämään palamisessa vapautuva lämpö ⇒ nesteeseen ⇐ ~~veteen;~~

~~7)13) 'nimellisteholla' (kilowatteina ilmaistuna):~~ ☒ tarkoitetaan ☒ valmistajan vahvistamaa ja takaamaa suurinta mahdollist~~anen~~ ☒ kilowatteina ilmaistua ☒

lämpötehoa, joka voidaan jatkuvassa käytössä tuottaa valmistajan ilmoittamalla hyötysuhteella;

8)14) 'lämpöpumpullaput' ☒ tarkoitetaan ☒ laitetta tai järjestelmää laite/järjestelmä, joka ottaa lämpöä alhaisessa lämpötilassa ilmasta, vedestä tai maaperästä ja toimittaa lämmön rakennukseen.

3 artikla

Menetelmän vahvistaminen ☒ rakennusten energiatehokkuuden laskentaa varten ☒

↓ PE-CONS 3654/08 (2002/91 mukautettu) (mukautettu)

Jäsenvaltioiden on sovellettava kansallisella tai alueellisella tasolla rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmää, joka perustuu liitteessä I esitettyyn yleiseen kehikseen ☒ mukaisesti ☒. Komissio mukauttaa liitteessä olevan 1 ja 2 kohdan tekniikan kehitykseen ottaen huomioon kansallisen oikeuden perusteella sovellettavat standardit tai normit. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

↓ 2002/91 (mukautettu)
⇒ uusi

Menetelmä vahvistetaan ☒ hyväksytään ☒ kansallisella tai alueellisella tasolla.

Rakennuksen energiatehokkuus on ilmaistava avoimella tavalla, ja siihen voi sisältyä hiilidioksidipäästöjen osoitin.

↓ 2002/91 (mukautettu)
⇒ uusi

4 artikla

Energiatehokkuutta koskevien ☒ vähimmäisvaatimusten ☒ vaatimusten laadinta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vahvistetaan rakennusten energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset ⇒ kustannusoptimaalisten tasojen saavuttamiseksi ja että vaatimukset lasketaan ⇐ 3 artiklassa tarkoitettuun menetelmään ☒ mukaisesti ☒ perustuen.

☒ Vaatimuksia vahvistaessaan ☒ Jäsenvaltiot voivat tehdä eron uusien ja olemassa olevien rakennusten sekä rakennusten eri luokkien välillä.

Näissä vaatimuksissa on otettava huomioon yleiset sisäilmasto-olosuhteet, jotta voidaan välttää mahdolliset haittavaikutukset kuten riittämätön ilmanvaihto, sekä paikalliset olosuhteet ja rakennuksen käyttötarkoitus ja ikä.

Nämä vaatimukset on tarkistettava säännöllisesti enintään viiden vuoden välein ja tarvittaessa ajantasaistettava, jotta ne vastaavat tekniikan kehitystä rakennusalaalla.

~~2. Energiatehokkuusvaatimuksia on sovellettava 5 ja 6 artiklan mukaisesti.~~

3.2. Jäsenvaltiot voivat jättää vahvistamatta tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraaviin rakennusten luokkiin:

a) rakennukset ~~ja monumentit~~, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisten arkkitehtonisten tai historiallisten ansioiden vuoksi, jos niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi ☒ energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten ☒ vaatimusten noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä;

b) rakennukset, joita käytetään hartauden harjoittamiseen ja uskonnolliseen toimintaan;

c) väliaikaiset rakennukset, joiden suunniteltu käyttöaika on enintään kaksi vuotta, teollisuuslaitokset, korjaamot ja muut kuin asuinkäyttöön tarkoitetut maatilarakennukset, joissa energian tarve on alhainen, sekä muut kuin asuinkäyttöön tarkoitetut maatilarakennukset, joita käytetään alalla, jota koskee kansallinen alakohtainen energiatehokkuussopimus;

d) asuinrakennukset, jotka on tarkoitettu käytettäväksi enintään neljän kuukauden ajan vuodessa;

e) yksittäiset rakennukset, joiden hyötypinta-ala on yhteensä alle 50 m².

↓ uusi

3. Jäsenvaltiot eivät saa 30 päivästä kesäkuuta 2014 alkaen tarjota kannustimia sellaisten rakennusten tai niiden osien rakentamiseen tai korjaamiseen, jotka eivät täytä 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tuloksiin johtavia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.

4. Kesäkuun 30 päivästä 2017 alkaen, kun jäsenvaltiot tarkastelevat uudelleen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksiaan, niiden on varmistettava, että vaatimukset vastaavat 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tuloksia.

5 artikla

Energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskenta

1. Komissio vahvistaa viimeistään 31 päivään joulukuuta 2010 vertailumenetelmän rakennusten tai niiden osien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten. Vertailumenetelmässä tehdään ero uusien ja olemassa olevien rakennusten sekä rakennusten eri luokkien välillä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on laskettava energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaaliset tasot käyttäen 1 kohdan mukaisesti vahvistettua vertailumenetelmää ja asiaankuuluvia parametreja, kuten ilmasto-olosuhteita, ja vertailtava tämän laskelman tuloksia vahvistamiinsa energiatehokkuutta koskeviin vähimmäisvaatimuksiin.

Niiden on ilmoitettava komissiolle kaikki näissä laskemissa käytetyt syöttötiedot ja oletukset ja laskelmien tulokset. Tiedot voidaan sisällyttää direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot komissiolle joka kolmas vuosi. Ensimmäinen ilmoitus on tehtävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011.

3. Komissio julkaisee kertomuksen jäsenvaltioiden edistymisestä energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen saavuttamisessa.

56 artikla

Uudet rakennukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uudet rakennukset täyttävät 4 ~~artiklassa tarkoitetut~~ ☒ artiklan mukaisesti vahvistetut ☒ energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset.

Jäsenvaltioiden on varmistettava ~~sellaisten~~ uusien rakennusten osalta, ~~joiden~~ ~~hyötypinta-ala on yhteensä yli 1000 m²~~, että ☒ ennen rakentamisen aloittamista arvioidaan ja otetaan huomioon seuraavien vaihtoehtojen järjestelmien ☒ tekninen, ympäristöön liittyvä ja taloudellinen toteutettavuus ~~esimerkiksi seuraavien vaihtoehtojen järjestelmien osalta~~.

- a) uusiutuvien energialähteiden käyttöön perustuvat hajautetut energiahuoltojärjestelmät;
 - b) ~~yhdistetty lämmön ja sähkön tuotanto~~, ☒ yhteistuotanto ☒ ;
 - c) kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät, jos niitä on saatavilla;
 - d) lämpöpumput, ~~tietyin edellytyksin~~,
- ~~arvioidaan ja otetaan huomioon ennen kuin rakentaminen aloitetaan.~~

↓ uusi

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten järjestelmien arviointi dokumentoidaan avoimella tavalla rakennuslupaa tai rakennustöiden lopullista hyväksymistä koskevilla hakemuksissa.

↓ 2002/91 (mukautettu)

67 artikla

Olemassa olevat rakennukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun ~~kokonaishyötypinta alkaen yli 1000 m²:n~~ rakennuksiin tehdään laajamittaisia korjauksia, niiden energiatehokkuutta parannetaan siten, että ne täyttävät ☒ energiatehokkuutta koskevat ☒ vähimmäisvaatimukset sikäli kuin tämä on teknisesti, toiminnallisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Jäsenvaltioiden on ~~johdettava~~ ☒ määritettävä ☒ nämä energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset ~~rakennuksille~~ 4 artiklan mukaisesti ~~vahvistettavien energiatehokkuutta koskevien vaatimusten pohjalta~~. Vaatimukset voidaan ~~edellä mainittua~~ rakennuksen ☒ tai sen osien ☒ kokonaisenergiatehokkuuden parantamistavoitetta noudattaen vahvistaa joko koko korjatulle rakennukselle tai korjatuille järjestelmille tai osille, jos ne ovat osa rajatun ajanjakson aikana toteutettavaa korjausta.

↓ uusi

8 artikla

Rakennuksen tekniset järjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset rakennukseen asennetuille teknisille järjestelmille. Vaatimukset on vahvistettava uusille, korjatuille ja jälkiasennetuille rakennuksen teknisille järjestelmille ja niiden osille.

Vaatimusten on katettava erityisesti seuraavat osat:

- a) lämmitysjärjestelmän lämmityskattilat tai muut lämmönkehittimet;
- b) lämminvesijärjestelmän vedenlämmittimet;
- c) ilmastointijärjestelmien keskusilmastointiyksiköt tai jäähdytysyksiköt.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten on oltava johdonmukaisia järjestelmän muodostaviin tuotteisiin sovellettavan lainsäädännön kanssa ja perustuttava siihen, että tuotteet on asennettu oikein ja rakennuksen teknistä järjestelmää säädetään ja ohjataan asianmukaisesti. Vaatimuksissa on erityisesti varmistettava, että vesikiertoisissa lämmitysjärjestelmissä saavutetaan oikea hydraulinen tasapaino ja että asennuksessa on käytetty oikeankokoisia ja -tyyppisiä tuotteita ottaen huomioon rakennuksen teknisen järjestelmän aiottu käyttötarkoitus.

9 artikla

Rakennukset, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian kulutus ovat alhaiset tai olemattomat

1. Jäsenvaltioiden on laadittavaa kansalliset suunnitelmat sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian kulutus ovat alhaiset tai olemattomat. Niiden on asetettava vuotta 2020 koskevat tavoitteet sille, mikä tällaisten rakennusten osuuden on vähintään oltava prosentteina rakennusten kokonaismäärästä ja kokonaishyötypinta-alasta.

Erilliset tavoitteet on asetettava

- a) uusille ja kunnostetuille asuinrakennuksille;
- b) uusille ja kunnostetuille muille kuin asuinrakennuksille;
- c) viranomaisten käytössä oleville rakennuksille.

Asettaessaan c alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita jäsenvaltioiden on otettava huomioon, että viranomaisilla tulisi olla edelläkävijän asema rakennusten energiatehokkuuden alalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kansallisiin suunnitelmiin on sisällyttävä muun muassa seuraavat osatekijät:

- a) jäsenvaltion määritelmä rakennuksille, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian kulutus ovat alhaiset tai olemattomat;
- b) välitavoitteet sille, mikä tällaisten rakennusten osuuden on vähintään oltava prosentteina rakennusten kokonaismäärästä ja kokonaishyötypinta-alasta vuonna 2015;
- c) tiedot tällaisten rakennusten osuuden kasvattamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset suunnitelmat komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011 ja raportoitava sille kolmen vuoden välein kansallisten suunnitelmien toteuttamisesta saavutetusta edistyksestä. Kansalliset suunnitelmat ja edistymisraportit voidaan sisällyttää direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin.
4. Komissio vahvistaa yhteiset periaatteet sellaisten rakennusten määrittelylle, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian kulutus ovat alhaiset tai olemattomat.
- Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
5. Komissio julkaisee kertomuksen jäsenvaltioiden edistymisestä sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamisessa, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian kulutus ovat alhaiset tai olemattomat. Komissio laatii tämän kertomuksen perusteella strategian ja ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä tällaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi.

↓ 2002/91 (mukautettu)
⇒ uusi

710 artikla

~~Energiatodistukset~~ ☒ ~~Energiatodistukset~~ ☒

2.1. ☐ Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet rakennusten energiatehokkuuden sertifiointijärjestelmän perustamiseksi. ☐ ~~Rakennuksen~~ ~~Energiatodistuksessa on esitettävä~~ ☒ rakennuksen energiatehokkuus ja ☒ vertailuarvoja, kuten ~~voimassa olevia lakiin perustuvia standardeja ja viitearvoja~~ ☐ ~~energiatodistusta~~ koskevat vähimmäisvaatimukset ☐, jotta ~~kuluttajat~~ ☒ rakennuksen tai sen osien omistajat tai vuokraajat ☒ voivat vertailla ja arvioida ~~rakennuksen~~ ☒ sen ☒ energiatehokkuutta.

2. Todistukseen on ~~liitettävä~~ ☒ sisällyttävä ☒ suosituksia ☒ rakennuksen tai sen osien ☒ energiatehokkuuden parantamiseksi kustannustehokkaasti.

Energiatodistukseen sisältyvien suositusten on katettava:

- a) rakennuksen vaipan tai rakennuksen teknisten järjestelmien laajamittaisen korjauksen yhteydessä toteutettavat toimenpiteet; ja
- b) rakennuksen yksittäisiä osia tai osatekijöitä koskevat toimenpiteet, jotka eivät liity rakennuksen vaipan tai rakennuksen teknisten järjestelmien laajamittaiseen korjaukseen.

↕ uusi

3. Energiatehokkuustodistukseen sisältyvien suositusten on oltava teknisesti toteuttamiskelpoisia kyseessä olevassa rakennuksessa, ja suosituksissa on annettava avointa tietoa niiden kustannustehokkuudesta. Kustannustehokkuuden arvioinnin on perustuttava tiettyihin vakioedellytyksiin, kuten energiansäästöjen arviointiin ja suositusten toteuttamiseksi tarvittavien investointien pohjana olevien energianhintojen ja korkotasojen arviointiin.

4. Energiatehokkuustodistuksessa on ilmoitettava, mistä omistaja tai vuokralainen voi saada yksityiskohtaisempia tietoja todistuksessa annetuista suosituksista. Lisäksi siinä on annettava tietoja suositusten toteuttamiseksi toteutettavista toimenpiteistä.

⇒ 5. ⇐ Samaan rakennukseen kuuluvien, erilliseen käyttöön tarkoitettujen huoneistojen tai yksikköjen sertifiointi voi perustua

⇒ a) ⇐ koko rakennuksen yhteissertifiointiin, jos erillisistä huoneistoista koostuva rakennus on varustettu yhteisellä lämmitysjärjestelmällä; tai

⇒ b) ⇐ jonkin toisen samaan rakennukseen kuuluvan ja sen kannalta edustavan huoneiston arviointiin.

↕ uusi

6. Omakotitalojen sertifiointi voi perustua toisen suunnittelultaan ja kooltaan samanlaisen ja tosiasialliselta energiatehokkuuslaadultaan vastaavan rakennuksen arviointiin, jos energiatehokkuustodistuksen antava asiantuntija voi taata tämän vastaavuuden.

7. ~~Todistus~~ ⇒ Energiatehokkuustodistus ⇐ voi olla voimassa enintään kymmenen vuotta.

↓ 2002/91 (mukautettu)

11 artikla

⊠ Energiatehokkuustodistusten antaminen ⊠

↕ uusi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energiatehokkuustodistus annetaan rakennettaville, myytävälle tai vuokrattaville rakennuksille tai niiden osille sekä rakennuksille, joiden kokonaishyötypinta-alasta yli 250 m² on viranomaisten käytössä.

2. Jäsenvaltioiden on ~~varmistettava~~ ⇒ vaadittava ⇐, että rakennuksia ⇐ tai niiden osia ⇐ rakennettaessa, ⇒ 16 artiklassa tarkoitettu energiatehokkuustodistuksen laatinut riippumaton asiantuntija tai myyjä luovuttaa todistuksen omistajalle. ⇐ ~~myytävässä tai vuokrattaessa~~

~~energiatohokkuutta koskeva todistus asetetaan omistajan saataville tai omistajan toimesta mahdollisen ostajan tai vuokralaisen saataville.~~

↓ uusi

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kun rakennuksia tai niiden osia tarjotaan myytäväksi, energiatohokkuustodistuksessa annettu numeroarvoinen energiatohokkuusindikaattori mainitaan kaikissa rakennuksen tai sen osien myynti-ilmoituksissa, ja että energiatohokkuustodistus näytetään mahdolliselle ostajalle.

Myyjän on luovutettava energiatohokkuustodistus ostajalle viimeistään myyntisopimusta tehtäessä.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kun rakennuksia tai niiden osia tarjotaan vuokralle, energiatohokkuustodistuksessa annettu numeroarvoinen energiatohokkuusindikaattori mainitaan kaikissa rakennuksen tai sen osien vuokrausilmoituksissa, ja että energiatohokkuustodistus näytetään mahdolliselle vuokralaiselle.

Omistajan on luovutettava energiatohokkuustodistus vuokralaiselle viimeistään vuokrasopimusta tehtäessä.

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

5. Jäsenvaltiot voivat jättää 4 artiklan ~~32~~ kohdassa mainitut ~~luokat~~ ☒ rakennusluokat ☒ ~~tämän~~ 1, 2, 3 ja 4 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle.

~~Todistusten tarkoituksena on vain tietojen antaminen, ja niiden merkitys oikeudenkäynneissä tai muutoin ratkaistaan kansallisten sääntöjen mukaisesti.~~

12 artikla

☒ *Energiatohokkuustodistusten asettaminen näytteille* ☒

~~3.1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kokonaishyötypinta-alaltaan ☒ jos ☒ yli 1000 ⇒ 250 ⇐ m² ☒ rakennuksen kokonaishyötypinta-alasta on ☒ rakennuksiin, jotka ovat sellaisten julkisten viranomaisten ja laitteiden käytössä, jotka tarjoavat julkisia palveluja suurelle joukolle ihmisiä ja joissa kyseiset ihmiset näin ollen toistuvasti käyvät, asetetaan energiatohokkuustodistus, joka saa olla enintään kymmenen vuotta vanha, näkyvälle paikalle, jossa se on selvästi yleisön nähtävissä.~~

↕ uusi

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos yli 250 m² sellaisen rakennuksen kokonaishyötypinta-alasta, jolle on annettu energiatehokkuustodistus 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on säännöllisesti yleisön käytössä, asetetaan energiatehokkuustodistus näkyvälle paikalle, jossa se on selvästi yleisön nähtävissä.

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

~~2. Näihin rakennuksiin voidaan asettaa selvästi näkyville suositeltavien ja nykyisten sisälämpötilojen vaihteluväli ja tarvittaessa asiaan liittyvät muut ilmastotekijät.~~

813 artikla

~~Lämmityskattiloiden~~ ⇒ Lämmitysjärjestelmien ⇐ tarkastus

~~Energiankulutuksen vähentämiseksi ja hiilidioksidipäästöjen rajoittamiseksi~~

1. ~~Jäsenvaltioiden on joko: a) säädettävä tarvittavat toimenpiteet ☒ nimellistehoaltaan yli ☒ 20–100 kW:n nimellistehon lämmityskattiloilladen, ☒ varustettujen lämmitysjärjestelmien ☒ jotka toimivat uusiutumattomalla nestemäisellä tai kiinteällä polttoaineella, säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi. Tässä tarkastuksessa ☒ Näissä tarkastuksissa ☒ on arvioitava lämmityskattilan hyötysuhde ja mitoitus koko rakennuksen lämmitysvaatimuksiin nähden. Tällaisia tarkastuksia voidaan soveltaa myös muita polttoaineita hyödyntäviin lämmityskattiloihin.~~

↕ uusi

2. Jäsenvaltiot voivat säätää erilaisista tarkastustiheyksistä lämmitysjärjestelmän lämmityskattilan tyypin ja nimellistehon mukaan. Tarkastustiheyksiä määriteltessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon lämmitysjärjestelmän tarkastuksen kustannukset ja tarkastuksesta mahdollisesti aiheutuvat arvioidut energiakustannusten säästöt.

↓ 2002/91

⇒ uusi

- ⇒ 3. Lämmitysjärjestelmät, joissa on ⇐ yli 100 kW:n nimellistehon lämmityskattilat, on tarkastettava vähintään joka toinen vuosi.

Kaasulla toimivien lämmityskattiloiden osalta kyseinen jakso voidaan pidentää neljäksi vuodeksi.

↓ 2002/91

⇒ uusi

~~Jäsenvaltioiden on määrättävä tarvittavista toimenpiteistä koko lämmityslaitteiston kertatarkastuksen suorittamiseksi niiden lämmityslaitteiden osalta, joissa on yli 15 vuotta vanhat ja yli 20 kW:n nimellistehon lämmityskattilat. Tässä tarkastuksessa on arvioitava lämmityskattilan hyötysuhde ja mitoitus koko rakennuksen lämmitysvaatimuksiin nähden, ja tulosten perusteella asiantuntijoiden on tarjottava käyttäjille neuvoja lämmityskattilan vaihtamisesta, muista lämmityslaitteiden muutoksista ja vaihtoehtoisista ratkaisuista, tai~~

~~(b) ⇒ 4. ⇐ ⇒ Poiketen siitä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää ⇐ toteuttaa toimenpiteitä toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että käyttäjät saavat neuvoja lämmityskattilan vaihtamisesta, muista lämmityslaitteiden lämmitysjärjestelmän muutoksista ja vaihtoehtoisista ratkaisuista, joihin voi sisältyä tarkastuksia lämmityskattilan hyötysuhteen ja mitoituksen arvioimiseksi. Tämän lähestymistavan kokonaisvaikutusten olisi ⇒ on ⇐ oltava yleisesti vastaavat kuin a alakohdan 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiä noudatettaessa.~~

⇒ Jos jäsenvaltiot soveltavat tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, niiden ⇐ ~~Jäsenvaltioiden, jotka valitsevat tämän vaihtoehdon,~~ on toimitettava komissiolle joka toinen vuosi selvitys siitä, että ⇒ nämä toimenpiteet vastaavat 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä, viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011. Jäsenvaltioiden on annettava tällainen selvitys komissiolle joka kolmas vuosi. Selvitykset voidaan sisällyttää direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin. ⇐ ~~niiden lähestymistapa on tällä tavoin vastaava.~~

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

914 artikla

Ilmastointijärjestelmien tarkastus

~~1. Energiankulutuksen vähentämiseksi ja hiilidioksidipäästöjen rajoittamiseksi jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavista toimenpiteistä sellaisten ilmastointijärjestelmien säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi, joiden nimellisteho on yli 12 kW. Tässä tarkastuksessa on arvioitava ilmastointijärjestelmän tehokkuutta ja mitoitusta koko rakennuksen jäähdytysvaatimuksiin nähden. Käyttäjille on tarjottava asianmukaisia neuvoja ilmastointijärjestelmän mahdollisesta parantamisesta tai vaihtamisesta sekä vaihtoehtoisista ratkaisuista.~~

↓ uusi

2. Jäsenvaltiot voivat säätää erilaisista tarkastustiheyksistä ilmastointijärjestelmän tyyppin ja nimellistehon mukaan. Tarkastustiheyksiä määritellessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon ilmastointijärjestelmän tarkastuksen kustannukset ja tarkastuksesta mahdollisesti aiheutuvat arvioidut energiakustannusten säästöt.

↓ uusi

15 artikla

Lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraportit

1. Tätä artiklaa sovelletaan lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraportteihin.
2. Kustakin tarkastetusta järjestelmästä on annettava tarkastusraportti säännöllisin väliajoin. Tarkastusraportissa on oltava seuraavat tiedot:
 - a) tarkastetun järjestelmän energiatehokkuuden vertailu suhteessa
 - i) parhaaseen saatavilla olevaan toteuttamiskelpoiseen järjestelmään; ja
 - ii) samantyyppiseen järjestelmään, jonka kaikki asianomaiset osat saavuttavat sovellettavassa lainsäädännössä vaaditun energiatehokkuustason;
 - b) suosituksia järjestelmän energiatehokkuuden kustannustehokkaasta parantamisesta rakennuksessa tai sen osissa.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen suositusten on oltava kyseistä järjestelmää koskevia, ja niissä on annettava avointa tietoa suositusten kustannustehokkuudesta. Kustannustehokkuuden arvioinnin on perustuttava tiettyihin vakioedellytyksiin, kuten energiansäästöjen arviointiin ja tarvittavien investointien pohjana olevien energianhintojen ja korkotasojen arviointiin.

3. Tarkastajan on annettava tarkastusraportti rakennuksen omistajalle tai vuokraajalle.

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

16 artikla

Riippumattomat asiantuntijat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rakennusten ☒ energiatehokkuuden ☒ sertifiointin ja siihen liittyvien suositusten laadinnan sekä lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksen suorittavat riippumattomalla tavalla pätevät ja/tai valtuutetut asiantuntijat, olivat he sitten itsenäisiä ammatinharjoittajia tai julkisyhteisön taikka yksityisen yrityksen ☒ yksityisyhtiä edustavan elimen ☒ palveluksessa.

↓ uusi

Asiantuntijoiden valtuutuksessa on otettava huomioon heidän pätevyytensä ja riippumattomuutensa.

↓ uusi

17 artikla

Riippumaton valvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energiatehokkuustodistuksille ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraporteille perustetaan riippumaton valvontajärjestelmä liitteen II mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat siirtää vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta.

Jos jäsenvaltiot päättävät tehdä näin, niiden on valvottava, että riippumaton valvontajärjestelmä toteutetaan liitteen II mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niin pyydettyäessä 1 kohdassa tarkoitetut energiatehokkuustodistukset ja tarkastusraportit rekisteröidään tai asetetaan toimivaltaisten viranomaisten tai niiden elinten saataville, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta.

↓ 2002/91

⇒ uusi

~~118~~ 18 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen ~~1421~~ 18 artiklassa perustetun komitean avustamana direktiivien soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella ja tekee tarvittaessa ehdotuksia, jotka koskevat muun muassa

~~a) mahdollisia täydentäviä toimenpiteitä, jotka koskevat kokonaishyötyn alaltaan alle 1000 m²:n rakennusten korjauksia;~~

↓ uusi

a) menetelmiä rakennusten energiatehokkuuden luokitteluksi primäärienergian kulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen perusteella;

b) yleisiä kannustimia rakennusten energiatehokkuutta lisääviin toimenpiteisiin.

19 artikla
Tiedottaminen

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa ⇒ Jäsenvaltioiden on toteutettava ⇐ tarvittavat toimenpiteet tiedottaakseen rakennusten ⇒ tai niiden osien ⇐ käyttäjille ⇒ omistajille tai vuokraajille ⇐ eri keinoista ja menetelmistä, joilla energiatehokkuutta voidaan parantaa.

⇓ uusi

Jäsenvaltioiden on annettava rakennusten omistajille tai vuokraajille tietoja erityisesti energiatehokkuustodistuksista ja tarkastusraporteista, niiden tarkoituksesta ja tavoitteista, kustannustehokkaista tavoista parantaa rakennuksen energiatehokkuutta sekä keskipitkän ja pitkän aikavälin taloudellista seurauksista, jos mitään ei tehdä rakennuksen energiatehokkuuden parantamiseksi.

↓ 2002/91 (mukautettu)
⇒ uusi

Komissio avustaa ⇒ ensimmäisen ja toisen alakohdan tarkoituksessa ⇐ jäsenvaltioita niiden pyynnöstä ~~näiden~~ tiedotuskampanjoiden järjestämisessä, jotka voivat kuulua yhteisön ohjelmiin.

⇓ uusi

20 artikla

~~Puiteiden~~ ⇒ Liitteen I ⇐ mukauttaminen ⇒ tekniikan kehitykseen ⇐

~~Liitteessä olevaa 1 ja 2 osaa arvioidaan säännöllisin väliajoin, joiden kesto ei saa ylittää kahta vuotta.~~

↓ PE-CONS 3654/08 (2002/91 mukautettu) (mukautettu)
⇒ uusi

☒ Komissio mukauttaa ☒ ~~Sellaiset tämän direktiivin~~ liitteessä I olevan 13 ja 24 kohdan mukautukset tekniikan kehitykseen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 1421 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

~~1421~~ artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

↓ uusi

22 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Kyseisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 ja niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

↓ 2002/91 (mukautettu)

~~1523~~ artikla
Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

- ~~1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 4 päivänä tammikuuta 2006. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.~~

~~Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.~~

- ~~2. Jäsenvaltiot voivat siinä tapauksessa, että päteviä ja/tai valtuutettuja asiantuntijoita ei ole saatavilla, saada kolmen vuoden lisäajan voidakseen täysimääräisesti soveltaa 7, 8 ja 9 artiklan säännöksiä. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tätä mahdollisuutta, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja toimitettava asianmukaiset perustelut sekä tämän direktiivin myöhempää täytäntöönpanoa koskeva aikataulu.~~

↓ uusi

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 2–17, 19 ja 22 artiklan ja liitteiden I ja II noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 2, 3, 9, 10–12, 16, 17, 19 ja 22 artiklan säännöksiä viimeistään 31 päivästä joulukuuta 2010.

Niiden on sovellettava 4–8, 13–15 ja 17 artiklan säännöksiä viranomaisten käytössä oleviin rakennuksiin viimeistään 31 päivästä joulukuuta 2010 ja muihin rakennuksiin viimeistään 31 päivästä tammikuuta 2012.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

24 artikla *Kumoaminen*

Kumotaan direktiivi 2002/91/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainitulla asetuksella, 1 päivästä helmikuuta 2012, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavaa, liitteessä III olevassa B osassa asetettua määräaikaa, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa sitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

↓ 2002/91 (mukautettu)
⇒ uusi

1625 artikla *Voimaantulo*

Tämä direktiivi tulee voimaan ☒ kahdentenakymmenentenä ☒ päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

~~1726~~ artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty [...].

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
[...]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
[...]

↓ 2002/91

⇒ uusi

LIITE I

Rakennusten energiatehokkuuden laskennan yleinen kehys (3 artiklassa

⇒ tarkoitettu ⇐)

⇐ uusi

1. Rakennuksen energiatehokkuus on määritettävä sen lasketun tai tosiasiallisen energiamäärän perusteella, joka vuosittain kulutetaan rakennuksen tyypilliseen käyttöön liittyvien tarpeiden täyttämiseen, ja sen on vastattava lämmitysenergiaa ja jäähdytysenergiaa (liikalämmön välttämiseksi tarvittavaa energiaa), joka tarvitaan rakennuksen suunniteltujen lämpötilaolosuhteiden ylläpitämiseen.

2. Rakennuksen energiatehokkuus on ilmaistava avoimella tavalla, ja siihen on sisällyttävä myös numeroarvoinen indikaattori hiilidioksidipäästöistä ja primäärienergian käytöstä.

Rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmässä olisi otettava huomioon eurooppalaiset standardit.

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

~~13. Rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmään~~ ☒ Menetelmä on määriteltävä siten, että huomioon otetaan ☒ ~~on kuuluttava~~ ainakin seuraavat näkökohdat:

a) ⇒ seuraavat ⇐ rakennuksen ~~(vaippa ja~~ sisätilan seinät ⇒ mukaan luettuina, ⇐ ~~ine)~~ ⇒ tosiasialliset ⇐ lämpöominaisuudet:

⇐ uusi

i) lämpökapasiteetti;

ii) eristys;

iii) passiivinen lämmitys;

iv) jäähdytyselementit; ja

v) lämpösillat;

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

~~näihin ominaisuuksiin voidaan sisällyttää myös ilmatiiviys;~~

b) lämmityslaitteet ja lämpimän veden jakelu, niiden eristysominaisuudet mukaan lukien;

c) ilmastointilaitteet;

d) ☒ painovoimainen ja koneellinen ☒ ilmanvaihto ☒, johon voi sisältyä ilmatiiviys ☒;

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

e) kiinteä valaistusjärjestelmä (pääasiassa muissa kuin asuinrakennuksissa);

f) ~~rakennusten~~ rakennuksen ⇒ suunnittelu, ⇐ sijainti ja suuntaus, mukaan lukien ilmasto-olosuhteet;

g) passiiviset aurinkoenergiajärjestelmät ja aurinkosuojaus;

~~h) painovoimainen ilmanvaihto;~~

ih) sisäilmasto-olosuhteet, suunniteltu sisäilmasto mukaan lukien;

↓ uusi

i) sisäiset kuormitukset.

↓ 2002/91 (mukautettu)

⇒ uusi

24. Laskennassa on aiheellisissa tapauksissa otettava huomioon seuraavien näkökohtien myönteinen vaikutus:

a) ⇒ paikallinen auringonvalon määrä, ⇐ aktiiviset aurinkoenergiajärjestelmät ja muut uusiutuvien energialähteiden käyttöön perustuvat lämmitys- ja sähköjärjestelmät;

b) ~~yhdistetyllä lämmön ja sähkön tuotannolla~~ ☒ yhteistuotannolla ☒ tuotettu sähkö;

c) kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät;

d) päivänvalo.

35. Tätä laskelmaa varten rakennukset olisi asianmukaisesti jaettava seuraaviin luokkiin:

- a) erityyppiset yhden asunnon asuinrakennukset;
- b) kahden tai useamman asunnon asuinrakennukset;
- c) toimistot;
- d) koulutusrakennukset;
- e) sairaalat;
- f) hotellit ja ravintolat;
- g) urheilutilat;
- h) tukku- ja vähittäiskaupan rakennukset;
- i) muun tyyppiset energiaa kuluttavat rakennukset.

LIITE II

Energiatohokkuustodistusten ja tarkastusraporttien riippumattomat valvontajärjestelmät

1. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta, on valittava satunnaisesti vähintään 0,5 prosenttia kaikista vuosittain annetuista energiatohokkuustodistuksista ja tarkastettava niiden tiedot. Tarkastus on tehtävä jollain seuraavista kolmesta vaihtoehtoisesta tasosta, ja jokaista tarkastustasoa on sovellettava vähintään tilastollisesti merkittävään osuuteen valituista todistuksista:

- a) energiatohokkuustodistuksen antamisessa käytettyjen rakennuksen syöttötietojen ja todistuksessa esitettyjen tulosten paikkansapitävyyden tarkastus;
- b) syöttötietojen tarkastus ja todistuksessa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, todentaminen;
- c) energiatohokkuustodistuksen antamisessa käytettyjen rakennuksen syöttötietojen täydellinen tarkastus, todistuksessa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, täydellinen todentaminen ja paikan päällä tehtävä tarkastus rakennuksessa sen varmistamiseksi, että energiatohokkuustodistuksessa annetut eritelmät vastaavat sertifioitua rakennusta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta, on valittava satunnaisesti vähintään 0,1 prosenttia kaikista vuosittain annetuista tarkastusraporteista ja tarkastettava niiden tiedot. Tarkastus on tehtävä jollain seuraavista kolmesta vaihtoehtoisesta tasosta, ja jokaista tarkastustasoa on sovellettava vähintään tilastollisesti merkittävään osuuteen valituista tarkastusraporteista:

- a) tarkastusraportin antamisessa käytettyjen rakennuksen teknisen järjestelmän syöttötietojen ja tarkastusraportissa esitettyjen tulosten paikkansapitävyyden tarkastus;
- b) syöttötietojen tarkastus ja tarkastusraportissa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, todentaminen;
- c) tarkastusraportin antamisessa käytettyjen rakennuksen teknisen järjestelmän syöttötietojen täydellinen tarkastus, tarkastusraportissa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, täydellinen todentaminen ja paikan päällä tehtävä tarkastus rakennuksessa sen varmistamiseksi, että tarkastusraportissa annetut eritelmät vastaavat tarkastettua rakennuksen teknistä järjestelmää.

↓ 2002/91
⇒ uusi

LIITE III

A osa

Kumottu direktiivi ja sen muutokset (24 artiklassa tarkoitettu)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2002/91/EY
(EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus [...] (EUVL L [...])

Ainoastaan liitteen 9.9 kohta

B osa

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle (24 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
2002/91/EY	4. tammikuuta 2006	4. tammikuuta 2009 ainoastaan 7, 8 ja 9 artiklan osalta

LIITE IV**VASTAAVUUSTAULUKKO**

Direktiivi 2002/91/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla, johdantolauseke	2 artikla, johdantolauseke
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
-	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta ja liite I
-	2 artiklan 4, 5, 6 ja 7 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 8 kohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 9 kohta
-	2 artiklan 10 kohta
2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 11 kohta
2 artiklan 6 kohta	2 artiklan 12 kohta
2 artiklan 7 kohta	2 artiklan 13 kohta
2 artiklan 8 kohta	2 artiklan 14 kohta
3 artikla	19 artikla ja liite I
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	-
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 2 kohta
-	4 artiklan 3 kohta
-	4 artiklan 4 kohta
-	5 artikla
5 artikla	6 artiklan 1 kohta
-	6 artiklan 2 kohta
6 artikla	7 artikla

-

-

7 artiklan 1 kohta

7 artiklan 2 kohta

7 artiklan 3 kohta

-

8 artikla, johdantolauseke

8 artiklan a alakohta

-

8 artiklan b alakohta

9 artikla

-

-

10 artikla

-

11 artikla, johdantolauseke

11 artiklan a alakohta

-

11 artiklan b alakohta

12 artikla

13 artikla

14 artiklan 1 kohta

14 artiklan 2 kohta

14 artiklan 3 kohta

-

15 artiklan 1 kohta

8 artikla

9 artikla

10 artiklan 5 kohta, 11 artiklan 1, 2, 3, 5 ja 6 kohta

10 artiklan 1 ja 2 kohta

12 artikla

11 artiklan 4, 7 ja 8 kohta

13 artikla, johdantolauseke

13 artiklan 1 ja 3 kohta

13 artiklan 2 kohta

13 artiklan 4 kohta

14 artiklan 1 kohta

14 artiklan 2 kohta

15 artikla

16 artikla

17 artikla

18 artikla, johdantolauseke

-

18 artiklan a alakohta

18 artiklan b alakohta

19 artikla

20 artikla

21 artiklan 1 kohta

21 artiklan 2 kohta

-

22 artikla

23 artiklan 1 ja 2 kohta

15 artiklan 2 kohta

-

16 artikla

17 artikla

Liite

-

-

24 artikla

25 artikla

26 artikla

Liite I

Liitteet II–IV

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. EHDOTUKSEN NIMI:

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rakennusten energiatehokkuudesta

2. LUOKITTELU TOIMINTOPERUSTEISESSA JOHTAMIS- JA BUDJETOINTIJÄRJESTELMÄSSÄ

Toimintalohko(t) sekä toiminto/toiminnot:

06: Energia ja liikenne

3. BUDJETTIKOHTA/-KOHDAT

3.1. Budjettikohdat (toimintamäärärahat sekä niihin liittyvät teknisen ja hallinnollisen avun määrärahat (entiset BA-budjettikohdat)) ja budjettinimikkeet:

06 01 01: Menot energian ja liikenteen toimintalohkon palveluksessa olevasta henkilöstöstä

3.2. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto:

Alkaa 2010 päättyy: määrittelemätön

3.3. Budjettitiedot

Budjetti-kohta	Menolaji		Uusi	EFTA osallistuu	Ehdokasmaat osallistuvat	Rahoitus-näkymien otsake
06 01 01	Ei-pakoll.	EI-JM	EI	EI	EI	Nro 5

4. YHTEENVETO RESURSSEISTA

4.1. Taloudelliset resurssit

4.1.1. Yhteenveto maksusitoumusmäärärahoista (MSM) ja maksumäärärahoista (MM)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Menolaji	Kohdan nro		Vuosi n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ja myöh.	Yht.
----------	------------	--	---------	-------	-------	-------	-------	----------------	------

Toimintamenot

Maksusitoumusmäärärahat (MSM)	8.1.	a							
Maksumäärärahat (MM)		b							

Viitemäärään sisältyvät hallintomenot

Tekninen ja hallinnollinen apu (EI-JM)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

VIITEMÄÄRÄ YHTEENSÄ

Maksusitoumusmäärärahat		a+c							
Maksumäärärahat		b+c							

Hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot (EI-JM)	8.2.5.	d	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	2,196
Viitemäärään sisällyttämättömät hallintomenot lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EI-JM)	8.2.6.	e							

Toimenpiteen alustavat rahoituskustannukset yhteensä

MSM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina		a+c +d +e	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	2,196
MM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina		b+c +d +e	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	2,196

Tiedot yhteisrahoituksesta

Jos ehdotukseen liittyy jäsenvaltioilta tai muilta tahoilta (jotka on ilmoitettava) saatavaa osarahoitusta, seuraavassa taulukossa ilmoitetaan kyseisen osarahoituksen arvioitu määrä (rivejä voidaan lisätä, jos rahoitusta saadaan useilta tahoilta):

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Rahoitukseen osallistuva taho		Vuosi n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ja myöh.	Yht.
.....	f							
MSM yhteisrahoitus luettuna YHTEENSÄ mukaan	a+c +d +e+f	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	2,196

4.1.2. Yhteensopivuus rahoitussuunnitelman kanssa

- X Ehdotus on nykyisen rahoitussuunnitelman mukainen.
- ☐ Ehdotus edellyttää kyseeseen tulevan rahoitusnäkyvien otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.
- ☐ Ehdotus voi edellyttää toimielinten sopimuksen määräysten soveltamista (ts. joustovälineen käyttöä tai rahoitusnäkyvien tarkistamista).

4.1.3. Vaikutukset tuloihin

- X Ehdotuksella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella on seuraavat vaikutukset tuloihin:

milj. euroa (yhden desimaalin tarkkuudella)

		Ennen toteutusta [vuosi n-1]	Toteutuksen jälkeen					
Budjettikohta	Tulot		[Vuosi n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]
	a) Absoluuttiset tulot							
	b) Tulojen muutokset	Δ						

4.2. Henkilöresurssit kokoaikaiseksi muutettuna (sisältää virkamiehet sekä väliaikaisen ja ulkopuolisen henkilöstön) – katso erittely kohdassa 8.2.1

Vuositarve	Vuosi n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ja myöh.
Henkilöstön määrä yhteensä						

5. OMINAISPIIRTEET JA TAVOITTEET

Yksityiskohtainen selvitys ehdotuksen taustasta sisältyy perusteluosaan. Rahoitus selvityksen tässä osassa esitetään vain seuraavat lisätiedot:

5.1. Tarve, johon ehdotuksella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Direktiivin mukaan komission on määriteltävä ja toteutettava menetelmä energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten. Menetelmän on oltava käytössä viimeistään 31. joulukuuta 2010. Lisäksi komission on vahvistettava periaatteet sellaisten rakennusten määrittelylle, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian kulutus ovat alhaiset tai olemattomat.

Direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on käytettävä edellä mainittua menetelmää ja raportoitava sen tuloksista 30. kesäkuuta 2011 alkaen. Jäsenvaltioiden on myös toimitettava komissiolle kansalliset suunnitelmansa sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla sekä hiilidioksidipäästöt että primäärienergian kulutus ovat alhaiset tai olemattomat. Komission analysoitava suunnitelmat ja laadittava edistymisraportti. Lisäksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle selvitys siitä, että niiden soveltamat lämmitysjärjestelmiä ja tarkastusmenettelyjä koskevat tiedotustoimet ja vapaaehtoiset toimet vastaavat direktiivin vaatimuksia.

5.2. Yhteisön osallistumisesta saatava lisäarvo, ehdotuksen johdonmukaisuus muiden rahoitusvälineiden kanssa sekä mahdolliset synergiaedut

Rakennussektori on EU:n suurin energiankäyttäjä ja hiilidioksidipäästöjen lähde ja aiheuttaa noin 40 prosenttia EU:n energian loppukulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen kokonaismäärästä. Alalla on huomattavia käyttämättömiä mahdollisuuksia kustannustehokkaisiin energiansäästöihin, jotka toteutuessaan merkitsisivät sitä, että EU:n loppuenergian kulutus olisi vuonna 2020 11 prosenttia nykyistä pienempi.

5.3. Ehdotuksen tavoitteet ja odotetut tulokset sekä näihin liittyvät indikaattorit toimintoperusteisessa johtamismallissa

Direktiivin tavoitteena on säästää energiaa ja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä rakennussektorilla.

5.4. Toteutustapa (alustava)

Mitä seuraavista menettelyistä käytetään toiminnan toteuttamisessa?

☐ **Keskitetty hallinnointi**

X komissio hallinnoi suoraan

☐ hallinnointivastuu siirretään

☐ toimeenpanovirastoille

☐ varainhoitoasetuksen 185 artiklassa tarkoitetuille yhteisöjen perustamille elimille

- X kansallisille julkisoikeudellisille yhteisöille tai julkisen palvelun tehtäviä suorittaville yhteisöille

☐ ***Yhteistyössä toteutettava tai hajautettu hallinnointi***

- ☐ jäsenvaltioiden kanssa
☐ kolmansien maiden kanssa

☐ ***Hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa (tarkennettava)***

Huomautukset:

6. SEURANTA JA ARVIOINTI

6.1. Seurantamenettely

Vakioteksti

6.2. Arviointimenettely

6.2.1. Ennakkoarviointi

6.2.2. Väli-/jälkiarviointien perusteella toteutetut toimenpiteet (aikaisemmat kokemukset vastaavasta toiminnasta)

6.2.3. Tulevaa arviointia koskevat määräykset ja arviointien suorittamisvälit

7. PETOSTENTORJUNTA

Vakioteksti

8. YKSITYISKOHTAINEN ERITTELY TARVITTAVISTA RESURSSISTA

8.1. Ehdotuksen tavoitteet ja niihin liittyvät rahoituskustannukset

Maksusitoumusmäärärahoina, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

(Sarakeessa ilmoitetaan tavoitteet, toiminta ja tuotokset)	Tuotoksen tyyppi	Kesk im. kust annu kset	Vuosi n		Vuosi n+1		Vuosi n+2		Vuosi n+3		Vuosi n+4		Vuosi n+5 ja myöh. vuodet		YHTEENSÄ	
			Tuotost en määrä	Kusta nnuks et yht.	Tuotost en määrä	Kusta nnuks et yht.	Tuotost en määrä	Kusta nnuks et yht.	Tuotost en määrä	Kusta nnuks et yht.	Tuotost en määrä	Kusta nnuks et yht.	Tuotost en määrä	Kusta nnuks et yht.	Tuotost en määrä	Kusta nnuks et yht.
TOIMINTA-TAVOITE 1 ¹⁹																
Toimi 1.....																
- tuotos 1																
- tuotos 2																
Toimi 2.....																
- tuotos 1																
Välisumma tav. 1																
TOIMINTA-TAVOITE 2 ...																
Toimi 1.....																
- tuotos 1																
Välisumma tav. 2																

¹⁹

Kuten kuvattu kohdassa 5.3.

TOIMINTA- TAVOITE n																
Välisumma tav. n																
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ																

8.2. Hallintomenot

8.2.1. Henkilöstön määrä ja jakautuminen

Laji		Toiminnan hallinnointiin tarvittava nykyinen ja/tai uusi henkilöstö (toimien ja/tai virkojen määrä kokoaikaiseksi muutettuna)					
		Vuosi n	Vuosi n+1	Vuosi n+2	Vuosi n+3	Vuosi n+4	Vuosi n+5
Virkamiehet	AD	3	3	3	3	3	3
	B*, C*/AST						
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö							
Momenteilta XX 01 04/05 rahoitettava muu henkilöstö							
YHTEENSÄ		3	3	3	3	3	3

8.2.2. Toimintaan liittyvien tehtävien kuvaus

Menetelmän määrittely energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten ja sen toteutuksen seuranta.

Direktiivin täytäntöönpanon seuranta jäsenvaltioissa ja siitä raportointi. Komitean kokousten valmistelu, järjestäminen ja jälkitoimet.

8.2.3. Henkilöresurssien lähteet (henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö)

- ☐ Korvattavan tai jatkettavan ohjelman hallinnointiin osoitetut tämänhetkiset virat ja/tai toimet
- ☐ Vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvässä vuotta n koskevassa menettelyssä jo myönnetty virat ja/tai toimet
- X Vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvässä seuraavassa menettelyssä pyydettävät virat ja/tai toimet
- ☐ Hallinnoinnista vastaavan henkilöstön nykyisten virkojen ja/tai toimien uudelleenjärjestely (henkilöstön sisäinen uudelleenjärjestely)
- ☐ Vuodeksi n tarvittavat virat ja/tai toimet, jotka eivät sisälly vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvään, kyseistä vuotta koskevaan menettelyyn

8.2.4. Muut viitemäärään sisältyvät hallintomenot (XX 01 04/05 – hallintomenot)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Budjettikohta (numero ja nimi)	Vuosi n	Vuosi n+1	Vuosi n+2	Vuosi n+3	Vuosi n+4	Vuosi n+5 ja myöh. vuodet	YHT.
1 Tekninen ja hallinnollinen apu (henkilöstökust. mukaan luettuina)							
Toimeenpanovirastot ²⁰							
Muu tekninen ja hallinnollinen apu							
- sisäinen							
- ulkoinen							
Tekninen ja hallinnollinen apu yhteensä							

8.2.5. Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Laji	Vuosi n	Vuosi n+1	Vuosi n+2	Vuosi n+3	Vuosi n+4	Vuosi n+5 ja myöh. vuodet
Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt (XX 01 01)	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö (ylim. toimihlöt, kans. asiantuntijat, sopimussuhteinen hlöstö jne.) (budjettikohta ilmoitettava)						
Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot yhteensä (EIVÄT sisälly viitemäärään)	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366	0,366

Laskelma – *virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt*

²⁰

Tässä olisi viitattava asianomaisia toimeenpanovirastoja koskeviin rahoitus selvityksiin.

Laskelma – *momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö*

8.2.6. Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi n	Vuosi n+1	Vuosi n+2	Vuosi n+3	Vuosi n+4	Vuosi n+5 ja myöh. vuodet	YHT.
XX 01 02 11 01 – Virkamatkot							
XX 01 02 11 02 – Konferenssit ja kokoukset							
XX 01 02 11 03 – Komiteoiden kokoukset ²¹							
XX 01 02 11 04 – Selvitykset ja kuulemiset							
XX 01 02 11 05 – Tietojärjestelmät							
2 Muut hallintomenot yhteensä (XX 01 02 11)							
3 Muut hallintomenojen kaltaiset menot (eritellään budjettikohdittain)							
Hallintomenot yhteensä lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EIVÄT sisälly viitemäärään)							

Laskelma – *Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään*

Henkilöstö- ja hallintoresurssien tarve katetaan osuudesta, joka voidaan myöntää hallinnoivalle pääosastolle vuotuisessa määrärahojen jaossa ottaen huomioon talousarviorajoitukset.

²¹ Ilmoitetaan, millaisesta komiteasta on kysymys ja mihin ryhmään se kuuluu.

